

MUSIC JOURNAL

วารสารเพลงดนตรี

ISSN 0858-9038

Volume 30 No.12

August 2025

PENINSULA MOMENTS

At The Peninsula Bangkok, world-class hospitality enriched with compelling Thai cultural experiences creates perfect memorable moments.

THE PENINSULA
B A N G K O K

HONG KONG • SHANGHAI • BEIJING • TOKYO • NEW YORK • CHICAGO • BEVERLY HILLS • PARIS • BANGKOK • MANILA
Under Development LONDON • ISTANBUL • YANGON • peninsula.com

EDITOR'S TALK

สวัสดีผู้อ่านวารสารเพลงดนตรีทุกท่าน Music Entertainment นำเสนอบทความ “ครูเพลงไทยสากลที่คนลืม” ตอนที่ ๑๐ ซึ่งเป็นตอนแรกของ “ครูมวงคลา” หรือในชื่อเต็ม “มวงคล อมาตยกุล” ครูมวงคลา อยู่เบื้องหลังนักร้องชื่อดังหลายคน เป็นทั้งผู้ประพันธ์ ทำนอง คำร้อง รวมถึงการเรียบเรียงเสียงประสาน และยังเป็นผู้บรรเลงเปียโนในการบันทึกเสียงเพลงอีกด้วย ในตอนที่ ๑ นี้ นำเสนอประวัติของครูมวงคลา พร้อมทั้งผลงานเพลง ๕ บทเพลง ดังนี้ ควายหาย เขมรไล่ควาย อ่านหัวใจ เทวี และความหลังฝังใจ ในแต่ละบทเพลงนำเสนอข้อมูลความเป็นมาของเพลง เนื้อเพลง โน้ตเพลงและการวิเคราะห์ทางทฤษฎีดนตรี ติดตามได้ในบทความ

Musical Theater นำเสนอ ๒ บทความ โดยบทความแรกนำเสนอเบื้องหลังของการสร้างสรรค์งานละครเวทีประกอบเพลง “I’m OK // Not OK” ในงานปฐมนิเทศนักศึกษาใหม่ของมหาวิทยาลัยมหิดล ประจำปีการศึกษา ๒๕๖๔ ภายใต้ธีม “Be Your Own Firework” การแสดงครั้งนี้ยังได้คณะนักร้องประสานเสียงมหาวิทยาลัยมหิดล (MU Choir) มาร่วมสร้างสีสันและพลังเสียง เติมเต็มเวทีให้เปล่งประกายสมกับเป็นแรงบันดาลใจแรกแก่ก้าวอย่างของนักศึกษาใหม่อีกด้วย

บทความที่สอง บอกเล่าประสบการณ์จากโครงการสร้างสรรค์ละครเพลงของสาขาวิชาการขับร้องและละครเพลง วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล Exoplanet, the Musical คือละครเพลงสร้างสรรค์ใหม่โดยนักศึกษาและคณาจารย์สาขาวิชาการขับร้องและละครเพลงของวิทยาลัย ที่ได้รับคัดเลือกให้แสดงบนเวที Daegu International Musical Theatre Festival ประเทศเกาหลีใต้ ซึ่งเป็นเทศกาลละครเพลงที่ใหญ่ที่สุดในเอเชีย ติดตามการเดินทางได้จากในเล่ม

Wind Instrument พาผู้อ่านไปสัมผัสบรรยากาศงาน Thai Wind Composers Festival 2025 (TWC Fest 2025) จัดขึ้นที่มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ เมื่อวันที่ ๑-๒ สิงหาคม ที่ผ่านมา งานนี้ได้นำเหล่านักประพันธ์เพลงสำหรับวงดุริยางค์เครื่องลมชาวไทยมาพบปะ แลกเปลี่ยน และนำเสนอผลงานร่วมกัน ภายในงานมีทั้งการเสวนา การบรรยายเวิร์กช็อป ไปจนถึงการแสดงจากวงดุริยางค์คุณภาพของไทยหลายวง

Piano นำเสนอบทความ Finding the Zone: Practical Hints for Performance by Prof. Dr. Peter Amstutz โดยถ่ายทอดแนวคิดและเทคนิคการฝึกซ้อมที่ช่วยให้นักเปียโนบรรเลงได้อย่างมีประสิทธิภาพและมั่นใจมากขึ้น ตั้งแต่การฟังเสียงในหัวก่อนเล่นจริง การควบคุม dynamics, rubato และ articulations ไปจนถึงการจัดการกับความจำและความผิดพลาดในการแสดง

Interview จะมาทำความรู้จักกับ สุโธฎา สัจจากุล ศิษย์เก่าจากสาขาวิชาดนตรีสมัยนิยม วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล รองชนะเลิศอันดับ ๑ เวทีการประกวด The Voice Kids Thailand 2017 และชนะเลิศ Hotwave Music Awards 2019 (วง The Satix)

Music: Did you know? นำเสนอเรื่องราวชีวิตของ Henriëtte Bosmans นักประพันธ์เพลงและนักเปียโนชาวดัตช์ ปีช่วงปี ค.ศ. ๑๙๔๔ ได้เงาแห่งการยึดครองของนาซี ผู้ใช้ดนตรีเป็นอาวุธต่อสู้กับการปกครองแบบเผด็จการ

ดวงฤทัย ไพคะรัตน์ศิริ

MUSIC JOURNAL

วารสารเพลงดนตรี

Volume 30 No. 12
August 2025

กองบรรณาธิการขอสงวนสิทธิ์ในการพิจารณาคัดเลือกบทความลงตีพิมพ์โดยไม่ต้องแจ้งให้ทราบล่วงหน้า สำหรับข้อเขียนที่ได้รับการพิจารณา กองบรรณาธิการขอสงวนสิทธิ์ที่จะปรับปรุงเพื่อความเหมาะสม โดยรักษาหลักการและแนวคิดของผู้เขียนแต่ละท่านไว้ ข้อเขียนและบทความที่ตีพิมพ์ ถือเป็นทัศนะส่วนตัวของผู้เขียน กองบรรณาธิการไม่จำเป็นต้องเห็นด้วย และไม่ขอรับผิดชอบบทความนั้น

เจ้าของ

วิทยาลัยดุริยางคศิลป์
มหาวิทยาลัยมหิดล

บรรณาธิการบริหาร

ดวงฤทัย ไพคะรัตน์ศิริ

หัวหน้ากองบรรณาธิการ

ธัญญวรรณ รัตนภาพ

ที่ปรึกษากองบรรณาธิการ

Kyle Fyr

ฝ่ายภาพ

คณินิจ ทองใบอ่อน

ฝ่ายศิลป์

จรุณ กะการดี
นเรศเรษฐ์ รังหอม

พิสูจน์อักษรและรูปเล่ม

ธัญญวรรณ รัตนภาพ

เว็บมาสเตอร์

ภรณ์ทิพย์ สายพานทอง

สำนักงาน

วิทยาลัยดุริยางคศิลป์
มหาวิทยาลัยมหิดล
(วารสารเพลงดนตรี)
๒๕/๒๕ ถนนพุทธมณฑลสาย ๔
ตำบลศาลายา อำเภอพุทธมณฑล
จังหวัดนครปฐม ๗๓๑๗๐
โทรศัพท์ ๐ ๒๕๐๐ ๒๕๒๕-๓๔
ต่อ ๓๒๐๕
โทรสาร ๐ ๒๕๐๐ ๒๕๓๐
musicjournal@gmail.com

CREATIVE
CITY OF MUSIC
NAKHON
PATHOM

“นครปฐม
เมืองดนตรี”

Nakhonpathom Cityofmusic

สารบัญ Contents

Music Entertainment

06

เรื่องเล่าเบาสองสนองปัญญา
“ครูเพลงไทยสากลที่คนลืม”
ตอนที่ ๑๐ “มงคล อมาตยกุล” ๑
นักประพันธ์เพลง/
เรียบเรียงเสียงประสาน
กิตติ ศรีเปารยะ
(Kitti Sripaurya)

Musical Theater

20

การสร้างสรรค์ละครเวที
ประกอบเพลง
I'm OK // Not OK
ในงานประชุมนิเทศนักศึกษาใหม่
ปีการศึกษา ๒๕๖๔
ชอลดา สุริยะโยธิน
(Chorlada Suriyayothin)

24

การเดินทางของ Exoplanet
สู่เทศกาลละครเพลงนานาชาติ
ที่เมืองแกว เกาหลีใต้
ชอลดา สุริยะโยธิน
(Chorlada Suriyayothin)
นพิสี เรเยส
(Napisi Reyes)

Wind Instrument

32

ชวนชม Thai Wind
Composers Festival 2025
เทศกาลนักประพันธ์
วงดุริยางค์เครื่องลมไทย
จิตร์ กาวี
(Jit Gavee)

Piano 42

Finding the Zone:
Practical Hints for Performance
by Prof. Dr. Peter Amstutz
ศรสรวง ตั้งสินมั่นคง
(Sornsuang Tangsinmonkong)

Interview

48

อุไร ญาตา สัจจากุล
อรรถวิทย์ สิทธิรักษ์
(Attawit Sittirak)

Music: Did you know?

52

เสียงเพลงแห่งการต่อต้าน (๑)
Henritte Bosmans
พุกลาเพิณุกนันท์
กฤตยา เชื้อมวราศาสตร์
(Krittaya Chuamwarasart)

*เราเลือกหัวเรื่องที่ต้องการ
เพื่ออ่านเรื่องราวต้นใน

เรื่องเล่าเบาสมองสนองปัญญา “ครูเพลงไทยสากลที่คนลืม”

ตอนที่ ๑๐ “มงคล อมาตยกุล” ๑ นักประพันธ์เพลง/เรียบเรียงเสียงประสาน

เรื่อง:
กิตติ ศรีเปารยะ (Kitti Sripaurya)
ที่ปรึกษาวิชาการ
วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล

“มงคล อมาตยกุล” (ครูมงคลฯ) คนดนตรีในยุค
ทศวรรษ ๒๕๔๐-๒๕๐๐ ท่านทำงานอยู่เบื้องหลังนักร้อง
ชื่อดังหลายต่อหลายคนด้วยการประพันธ์เพลงทั้งทำนอง
คำร้อง รวมถึงการเรียบเรียงเสียงประสาน และยังเป็นผู้
บรรเลงเปียโนในการบันทึกเสียงเพลงผลงานของท่านและ

คนอื่น นอกจากนี้ยังเป็นผู้ก่อตั้งวงดนตรี “จุฬารัตน์” อัน
เลื่องลือแหล่งผลิตนักร้องนักดนตรีให้แก่วงการเพลงลูกทุ่ง
ของเมืองไทย ประวัติของท่านตามข้อมูลจากวิกิพีเดีย
สรุปได้ว่า

วัน-เดือน-ปี-สถานที่เกิด	๙ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๔๖๑ อำเภอบางบาล
บุพการี	อำมาตย์เอก พระยาวิจิตรวิทยาการ (กร อมาตย์กุล) หม่อมหลวงผาด เสนีวงศ์
การศึกษา ประถมศึกษา-มัธยมศึกษา-อุดมศึกษา	โรงเรียนวัดชนะสงคราม โรงเรียนหอวัง โรงเรียนปทุมคงคา และโรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย คณะสัตวแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เรียนถึงชั้นปีที่ ๔ เกิดสงครามโลกครั้งที่ ๒ หยุดการเรียน
ประสบการณ์ทางดนตรี	เรียนการปฏิบัติเปียโนและไวโอลินกับครูดนตรี ที่โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย หมั่นใส่ใจภาคทฤษฎีด้วยตนเอง ฝึกฝนการเรียบเรียง เสียงประสานแบบครูพักลักจำ ทดลองทำไปเรื่อยด้วยใจรัก ร่วมงานกับวงดนตรีชื่อดังหลายวง เช่น วงดนตรีดุริยโยธิน วงดนตรีของเทศบาลนครกรุงเทพ ฯลฯ และก่อตั้งวงดนตรี จุฬารัตน์ สร้างคนดนตรีและผลงานเพลงอีกมากมาย
ถึงแก่อนิจกรรม	๒๐ กันยายน พ.ศ. ๒๕๓๒

ครุมนกุล อมาตย์กุล นักดนตรี นักแต่งเพลง

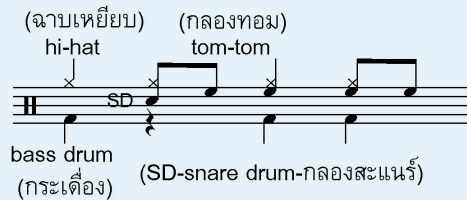
บทความเรื่องเล่า “เบาสมองสนองปัญญา” มีงานเพลงของครุมนกุลฯ ที่ผู้เขียนคัดเลือกนำมาเสนอทั้งการประพันธ์ทำนอง คำร้อง และเรียบเรียงเสียงประสาน ๑๑ บทเพลง ดังนี้

ควายหาย เขมรไล่ควาย - ขับร้องโดย สุรพล สมบัติเจริญ
อ่านหัวใจ เทวี ความหลังฝังใจ - ขับร้องโดย ทูล ทองใจ
ยังคอย รักแท้ - ขับร้องโดย ชรินทร์ นันทนาคร
เย้ยฟ้าท้าดิน ตัวไกลใจยัง - ขับร้องโดย สุเทพ วงศ์กำแหง
ปรารถนาแห่งหัวใจ ช่างร้ายเหลือ - ขับร้องโดย วงจันทร์ ไพโรจน์

ควายหาย (<https://www.youtube.com/watch?v=ZfA5vOEXEz0&t=7s>)

เพลงนี้ประพันธ์ขึ้นเมื่อประมาณปี พ.ศ. ๒๕๐๐ บันทึกเสียงครั้งแรกขับร้องโดยนักร้องหนุ่มดาวรุ่งของยุค นั้น “สุรพล สมบัติเจริญ” นักร้องประจำวงดนตรีจุฬารัตน์ ลีลาทำนองสนุกสนาน เนื้อหาฟังง่าย ครุ่มคลา จัดเสียงประสานเพลงนี้ให้เป็นลีลาจังหวะ cha cha cha ที่เหล่าชาวจีนจับท่วงในบ้านเรานิยมเล่นกันเรียกง่าย ๆ จนติดปากว่าจังหวะ “๓ ซ่า”

(LATIN - MAMBO - CHA CHA CHA - 3 ซ่า)

เครื่องดนตรีสำหรับการบันทึกเสียงครั้งแรกนั้น ครุ่มคลา ใช้เครื่องเป่าทรมเปิดและแซกโซโฟนร่วมกับกลุ่ม rhythms การจัดวงลักษณะนี้เป็นที่นิยมกันในช่วงปี ๒๕๐๐ ครุ่มคลา ใช้บันไดเสียง C major pentatonic สร้างแนวทำนองในลักษณะเพลง ๔ ท่อน - AABA รายละเอียดบางส่วนดูได้จากแผ่นโน้ตรวมแนว (lead sheet) ที่ถอดความตามหลักการจากไฟล์เสียงต้นฉบับ ตัวอย่างภาพต่อไปนี้

ควายหาย

คำร้อง สัมพันธ์ อุมากุล ทำนอง/เรียบเรียงเสียงประสาน มงคล อมาตยกุล

♩ = 110 medium cha cha cha

(trumpet+saxes)

ที่ นา แห่ง

นี่ ก่อน เคย ได้ ไถ อยู่ เป็น ประ จำ พัน นา ชุ่ม ฉ่ำ ทุก ปี ผม เคย ไถ ทำ ไม่ หน่าย แต่ ปี กลาย

นี่ ช่าง มี โชค ร้าย เหตุ เพราะ ว่า เจ้า ควาย เกิด ส้ม เจ็บ ลง ไป ตก มา ปี

นี่ พุง นา ได้ น้ำ ชุ่ม ฉ่ำ นัก หนา ผม คิด ไว้ ว่า เข้า ขึ้น ไป นา ไถ ให้ สม ใจ ตื่น ชื่น ตอน

เข้า เจ้า ควาย หาย ไป ไม่ รู้ ว่า ผู้ ไถ แอบ ต้อน ไป ตอน กลาง คืน ชะ ชะ ช่า ใคร วะ ข ไม่ ยควาย

ไป ขวน คิด แค้น เป็น ฟืน ไฟ ผม ไม่ อาจ ผืน ชะ ชะ ช่า ใคร ลัก รับ เอา มา คืน ถ้า รู้ ตัว เป็น โดน

ป็น รับ คืน เร็ว ไร พวก หนึ่ง สือ พืมพ์ ช่วย ลง ข่า ว่า ควาย ตา ลา ข ไม่ ยใจ

กล้า ลัก ไป แล้ว ยัง มี คืน มา ให้ ช่วย ลง แจ้ง ความ ข่า ตัวน เร็ว ไร ให้ รับ คืน ควาย ไป

ไม่ สน ใจ เอา ความ เลย (trumpet+saxes เล่น ท่อน 4)
(นัก ร้อง เข้า ท่อน 1-2-3-4)

ที่ นา แห่ง

เณรไล่ควาย (<https://www.youtube.com/watch?v=uAQ8Yfyx92Y&t=10s>)

อีกเพลงหนึ่งในลีลา “๓ ช่า” ของกรมมโหรีฯ บนบันไดเสียง Bb major pentatonic แนวทำนองเป็นแบบ ๔ ท่อนยอदनินม AABA มีความคล้องจองกับเพลงไทยเดิมของเราหลายเพลง เสียงของสุรพล สมบัติเจริญ ในวัยหนุ่ม ฟังดูสดใสมีพลัง ประพันธ์ท่วงเสียงอยู่ในช่วงเดียวกับเพลงควายหาย การจัดเครื่องดนตรี (instrumentation) แบบเดียวกัน เพลงนี้ยังเพิ่มความน่าฟังด้วยเสียงลูกคู่ร้อง (ตะโกน) เสริมในช่วงปลายของบางประโยคเพลง

ลูกคู่ร้อง

Gm Bb Gm Bb Gm Cm F7

โย ไม่ นึก อาย คำ ก่อน (ชะ ชะ ชะ ชะ) คว ร ชั่ ยั ง ใจ ไว้ ก่อน โ ต แม่ บั ง อ ร ลั น งอน แล้ ว ให้ ชั่

1. Bb

ควาย (ฮุย ฮุย ฮุย ฮุย)

วิธีการนี้ได้รับอิทธิพลมาจากเพลงละตินที่กำลังฮิตอยู่ในช่วงนั้น เช่น Cherry Pink and Apple White Blossom by Perez Prado Orchestra (https://www.youtube.com/watch?v=NZsfY-X81nE&list=RDNZsfY-X81nE&start_radio=1)

trumpet solo (Rit.) (A tempo)

ยี่ ตั ง จั ง หวะ ตั ง จั ง หวะ

(ลูกคู่) Ha! Uh!

เขมรไล่ควาย

cha cha cha

♩ = 128

คำร้อง : สัมพันธ์ อุมากุล

ทำนอง/เรียบเรียงฯ : มงคล อมาตยกุล

trumpet

6 8 1 Bb Gm Bb

เรา ขาว นา อยู่ กับ ควาย พอ หมด งาน ไถ เรา จูง ผัว ควาย เข้า บ้าน (ฮุย ฮุย ฮุย)

10 Gm Bb Gm Cm Bb

ฮุย) พอ อาบ น้ำ ควาย ส้า รำ ญ แล้ว เสรีจ จาก งาน เบิก บาน ร้อง เพลง รำ วง (ชะ ชะ ชะ)

14 2 Bb Gm Bb

ชะ) เรา ขาว นา สุข ส บาย คีน คำ เดือน หงาย เรา ชี หลัง ควาย ร้อง ส่ง (ฮุย ฮุย ฮุย)

18 Gm Bb Gm Cm F7 Bb

ฮุย) ทั้ง นึ่ง ทั้ง กลอง พ้อง วง ชะ เห่ง_ม่ง รำ วง แสน เพลิด เพลิน ใจ (ชะ ชะ ชะ ชะ) แม่น ใคร อิจ

23 3 Bb Gm Bb

ฉา มัน นา หัว เรา จะ_เยาะ พวก เรา มิ ได้ ลม เย็น ๆ ร้อง เข มร ไล่ ควาย แปลก

28 Bb Gm Cm F7 Bb 4 Bb

ใจ ควาย มัน ไม่ อา ทร เจอ คน งอน ค่อน ว่า คน ว่า โง่ เป็น ควาย

32 Gm Bb Gm Bb Gm Cm F7

โย ไม่ นึก आय คำ ค่อน (ชะ ชะ ชะ ชะ) ควร ชั่ง ยั่ง ใจ ไว้ ก่อน โด แม่ บัง อร ลั่น งอน แล้ว ให้ ชี

37 1. Bb 2. Bb 8

ควาย (ฮุย ฮุย ฮุย ฮุย) เรา ขาว นา อยู่ กับ

saxes เล่นท่อน ๓
ต่อด้วย trumpet ท่อน ๔

41 Bb

ควาย (ฮุย ฮุย ฮุย ฮุย)

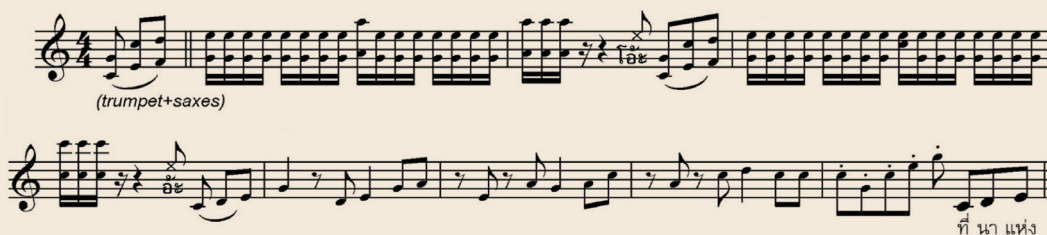
เปรียบเทียบ ส่วนนำขึ้นเพลง (introduction) และส่วนลงจบ (ending) ของทั้ง ๒ เพลง เนื่องจากมีลีลาจังหวะแบบเดียวกันและ (คาดว่า) ครูมงคลฯ ทำงานเรียบเรียงฯ ในช่วงเวลาต่อเนื่องกัน ว่าเหมือนหรือคล้ายกันเพียงใด

INTRODUCTION

ควายหาย

สัดสวนโน้ตเข้บ็ต ๒ ชั้น ให้ความรู้สึกกระฉับกระเฉงและเร้าใจกว่า

♩ = 110 medium cha cha cha

เขมรไล่ควาย

♩ = 128 cha cha cha

นุ่มนวล เรียบง่าย นำสู่เข้าการขับร้องแบบสบายๆ

ENDING

ควายหาย

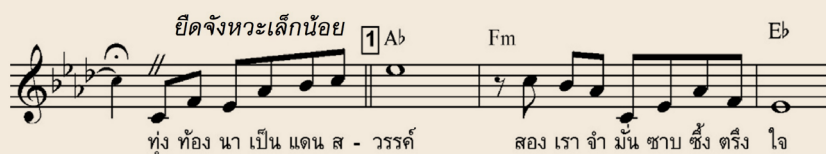
ส่วนลงจบของทั้ง ๒ เพลง มีลักษณะไม่ต่างกันมาก

เขมรไล่ควาย

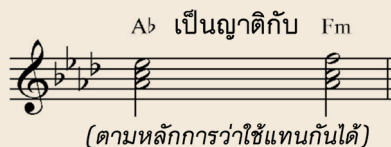

อ่านหัวใจ (<https://www.youtube.com/watch?v=SDH8rCv-ZIE>)

เพลงนี้ “ร้อยแก้ว รักไทย” ครูเพลงคนสำคัญท่านหนึ่งของเมืองไทยเป็นผู้ใส่เนื้อร้องด้วยภาษากวีที่งดงาม สื่อถึงความรักในบรรยากาศของชนบท ทำนองและการเรียบเรียงเสียงประสานเป็นผลงานของครูมงคลฯ ลักษณะทำนองเป็นแบบ AABA - ๔ ท่อนยอดเยี่ยม จังหวะจัดให้อยู่ในลีลาแบบโบเลโรค่อนข้างช้า เช่นเดียวกันกับการจัดดนตรีสำหรับบันทึกเสียงเหมือนกับ ๒ เพลงก่อนหน้านี้ intro ใช้เสียงทรมเปิดบรรเลงขณะที่กลุ่มแซกโซโฟน (alto & tenor saxophone) เล่นเสียงเป็นคอรัตร่วมกับเปียโน เบส และกลองชุด หนุนให้จนนำไปสู่การขับร้องที่เริ่มแบบยัดจังหวะเล็กน้อยก่อนเริ่มตั้งจังหวะใหม่ที่ท่อน ๑ (ตรงคำว่า “วรรค์”)

เพลงนี้ไม่มีดนตรีรับหลังจากนักร้องร้องครบ ๑ เที้ยว อาจเป็นด้วยข้อจำกัดเรื่องเวลา (ไม่เกิน ๔ นาที) ของการบันทึกเสียงลงแผ่นครั้งสมัยนั้นดังได้เคยกล่าวมาแล้ว บันทึกเสียงที่ครูมงคลฯ ใช้ คือ Ab major แต่ส่วนลงจบห้องสุดท้ายเป็นคอรัตร F minor แทนที่จะเป็น Ab major ผู้เขียนสันนิษฐานว่า ครูมงคลฯ ต้องการให้กลุ่มเสียงสุดท้ายมีความนุ่มนวล ด้วยลักษณะธรรมชาติของคอรัตร minor จะให้เสียงอ่อนกว่าคอรัตร major ที่เป็นญาติกัน (relative chords)

ร้อยแก้ว รักไทย

lead sheet ที่ทำ transcription มาจากไฟล์เสียงต้นฉบับ

อ่านหัวใจ

คำร้อง: ร้อยแก้ว รักไทย

ทำนอง/เรียบเรียงฯ : มงคล อดิทยกุล

♩ = 70 slow bolero

Ab (saxes)
(trumpet)

5 1 Ab Fm Eb Cm
ทุ่ง ท้อง นา เป็น แดน ส - วรรค์ สอง เรา จำ มัน ขาบ ซึ่ง ตรึง ใจ คง คู่ เกล้า กลอ เติ่น

10 Fm Eb Eb7 Ab
...พลัด เพลิน พ-นอ ไป... ต้น ต้น หวัน ไหว เกิน เอ๋ย ว - จี ย่าน หัว ใจ จาก ตา ก็

14 2 Ab Fm Eb Cm Fm
...แฉ่ง แฉ่ง รัก อยู่ ท่วม ท้น ฤ - ติ อย่า กลาย ม-ลาย ไป... อย่า ไกล แม้ นา - ที่...

19 Eb Eb7 Ab 3 Ab Fm Bbm Fm
...อย่า ให้ พี่ นี้ เฝ้า แต่ ตรม ใจ พี่ ยัง จำ ได้ ยัง จำ ได้ ไม่ ลืม เลย มือ น่อง พี่ เคย ได้ จับ กุม

24 Eb F F Cm Fm Bbm Eb7
ไว้... ข้า เคย ได้ จูบ เคย ได้ จูบ ประ-ทับ ลง ไป ยัง อบ อุ่น ใจ อยู่ ทุก คืน

28 Ab 4 Ab Fm Ab
วัน... เปิด หัว ใจ พุด กัน ลัก ครั้ง รัก เธอ เจียน คลั่ง ครอบงำ เพื่อ รำ - พัน

33 Cm Fm Eb Eb7
เฝ้า ปอง รัก นาน มา... เมต-ตา เห็น ใจ กัน... อย่า เพียง แต่ ผัน รัก อยู่ เดียว

36 1. Ab 2. Ab C7 Fm
ตาย... เปิด หัว ใจ พุด กัน ลัก... ตาย

invi (<https://www.youtube.com/watch?v=0qA606eGHtQ&t=5s>)

เพลงนี้ประพันธ์คำร้องโดย สัมพันธ์ อุมากุล ครูเพลงผู้ปิดทองหลังพระ เพราะหารูปภาพของท่านไม่พบเลยในโลกออนไลน์หรือออฟไลน์ ครุรงคฯ สร้างแนวทำนองในลักษณะเพลง ๔ ท่อนยอदनียม - AABA น่าสนใจสำหรับบทเพลงนี้มีการผสมบันไดเสียงทั้ง ๒ ชนิด โดย A ทั้ง ๓ ท่อน (๑, ๒ และ ๔) เป็น minor แต่ ๔ ห้องแรกของท่อน B (๓) เป็น major ดังตัวอย่างในภาพต่อไปนี้

การเรียบเรียงเสียงประสานใช้ลีลาจังหวะออกแนวละตินความเร็วปานกลาง (ไม่ช้าไม่เร็ว) เพลงนี้ขับร้องบันทึกเสียงครั้งแรกโดย วิลลภ สอนชุ่มเสียง บันทึกเสียงครั้งที่ ๒ ขับร้องโดย ทูล ทองใจ ทั้ง ๒ เวอร์ชันมีแนวดนตรีเหมือนกัน ผู้เขียนใช้ไฟล์เสียงอันหลังมาทำ transcription

เทวี

ทำนอง/เรียบเรียงเสียงประสานมงคล อมาตยกุล คำร้อง สัมพันธ์ อุมากุล

LATIN ♩ = 86

(trumpet) Fm Eb Ab Db Ab Fm 1 Ab C7

(saxes) เท วิ

7 Fm Ab C7 Fm Bbm Ab

โดม เท วิ งาม กว่า องค์ อุ มา สุด จะ หา คำ เปรียบเปรย สุด เจ-ลย คำ เปรียบ ชม สุด จะ สม คำ ชม

12 Fm 2 Ab C7 Fm Ab C7

ได้ เท วิ ผิว นา รี งาม ผ่อง นวล ละ ไม่

17 Fm Bbm Ab Cm Fm Cm F

จิต หวัน ไหว ครา ไกล กัน กลิ่น ชวน ผืน พา สุข ใจ อยาก เคลย ไคล ไม่ ส่าง ขา หาก องค์ อี -

22 3 F Fm Fm

ควร _____ พบ แล้ว รัญ จวน คร่ำ ครวญ ลืม องค์ อุ มา จะ พลัน หวัง นาง เคียง ข้าง อุ รา มอบ ชี

27 Bbm Ab 4 Ab C7 Fm

วา แต่ เท วิ ไม่ มี หมาย เท วิ เจ้า ฤ ดี หอม อบ

32 Ab C7 Fm Bbm Ab Cm 1. Fm Cm 3

อวล นวล ปราง กลิ่น ไม่ จาง ชาย ชื่น ชม อยาก จะ สม ใจ ผูก พัน จิต กระ สั่น มั่น อุ รา

37 F 2. Fm 5 Eb7

หาก องค์ อี - รา 3 หลง รูป โฉม เท วิ

41 Ab Fm Ab

รัก ร่ำ หา เท วิ พี่ ไม่ มี หัว ใจ รัก ใคร อีก เลย

45 Fm

เท วิ เท วิ

49 Ab

เที่ยวสุดท้ายของเพลงยังมีท่อนพิเศษเพิ่มอีกประมาณ ๑๐ ห้อง (ท่อน ๕) คำร้องเขียนไว้ว่า “หลงรูปโฉม เทวี รักรำหาเทวี พี่ไม่มีหัวใจรักใคร่ใครเลย เทวี เทวี” คล้ายเป็นการสรุปเนื้อหาของเพลงเน้นความรู้สึกที่มีต่อ “เทวี” พร้อมทั้งดนตรีช่วยส่งย้ำให้จบอย่างสมบูรณ์

ความหลังฝังใจ (<https://www.youtube.com/watch?v=3cUcbBpCbJc&t=6s>)

क्रमงคค อมาตยกุล ได้รับรางวัลแผ่นเสียงทองคำพระราชทาน สาขากาเรียบเรียงเสียงประสาณ ในปี พ.ศ. ๒๕๒๒ จากเพลงนี้ ส่วนคำร้องประพันธ์โดย ศักดิ์เกษม หุตาคม (อิงอร) ต้นฉบับขับร้องบันทึกเสียงโดย หูล ทองใจ พิจารณาส่วนเนื้อร้องเป็นลักษณะของกลอนสุภาพ โดยปกติการสร้างแนวทำนองให้เข้ากับทกลอน ดังกล่าวที่แต่งขึ้นมาก่อนเป็นการยากที่จะเลี่ยงการซ้ำประโยคเพลง เพราะกลอนสุภาพจะมีวรรคตอนที่แน่นอน เป็นสูตรสำเร็จอยู่แล้ว ด้วยความสามารถของक्रमงคคฯ ท่านจัดแนวทำนอง ๒ ลีลาจังหวะเริ่มด้วย slow latin ใช้ time signature 4/4 ถึง ๘ วรรคท้ายของบทกลอนเปลี่ยนจังหวะเป็น latin waltz ใช้ time signature 3/4 แล่มส่วนลงจบ (ending) กลับเป็น time signature 4/4 อีกครั้งเป็นการปิดท้ายลงจบเพลงได้อย่างงดงาม การจัดเครื่องดนตรีสำหรับบันทึกเสียง क्रमงคคฯ ใช้เสียงนุ่มนวลของฟลูตเดินทำนองหลัก ทริมเป็ตเล่น คอยสอดรับ ในขณะที่กลุ่มเครื่องสายสร้างเสียงทั้งสอดรับและลากเสียงประสาณเป็นพื้นหลังของเพลงร่วมกับ กลองชุด อะคูสติคเบส กีตาร์ และเปียโน ซึ่งแน่นอนว่าเป็นฝีมือของक्रमงคคฯ เอง

ความหลังฝังใจ

slow latin

คำร้อง "อิงอร" (ศักดิ์เกษม หุตะคณ) ทำนองเรียบเรียงเสียงประสาน มงคล อมาตยกุล

♩ = 90

(flute) Ab Fm Bbm Db Ab Cm Bb° Bb° Ab 1 Fm Bbm

ได้ ยิน เสียง ขลุ่ย หวาน กัง วาน

8 Ab Db Dbm Ab Fm Ab Fm

แว่ว ลม พัด แฝว มา ประ ทิน กลิ่น บัว หลวง ลอย ปน มา พร้อม กระ ทุ้ม ดอก ทุ้ม

16 Bbm Eb7 Ab Fm Bbm Fm 2 Fm

พวง ถวิล หา สุ ดา ดวง ร้อย จวน ใจ หอม เอ๋ย หอม

23 Ab Fm Ab Eb7 Ab

กลิ่น ดอก กระ ทุ้ม หอม ผม ทรง ทุ้ม ชวน พิ-ศ - มัย งาม ระ ยับ รับ

31 Fm Bbm Db Cm Fm Bbm Eb7 Ab 3 Ab

หน้า อ ร ทัย ไม่ มี ใคร เทียม เทียบ เปรียบ ยุ - พ - ดี ผม กระ ทุ้ม แนบ

39 Ab C7 Fm Bbm Eb7 Ab Fm

หอม น เจ้า นอน หนุน ลม หาย ใจ หอม กรุ่น อุ่น ออก พี่ หอม กลิ่น ผม ลม หาย

47 Bbm Db Ab Fm 4 Ab

ใจ นื่อง ไม่ ตรี ผัง ฤ ดี ให้ พี่ จำ จน วัน ดาย ไม่ ลืม รอย น้ำ

55 Ab Eb7 Ab C7 Fm Cm Fm Ab

ตา อ้า ลา หอม น ยาม จาก จร อ รุณ รุ่ง ตะ วัน ฉาย เจ้า กอด พี่ ขบ สะ

63 Cm Bbm Eb7 Ab Fm Bbm Eb7 Ab 5 Ab

อัน ไม่ ห่าง ภาย แสน เสีย ดาย วัน พบ ที่ จบ ลง (slow latin waltz) มา วัน

71 Fm Ab Fm

นี้ กระ ทุ้ม ออก แต่ ดอก บัว ร่วง สะระ บัว หลวง น้ำ แล้ง แห่ง เป็น ผง กระ หอม นื่อง ห้อง

80 Bbm Eb7 Ab Fm Bbm Eb7 Ab 6 Eb Db Cm C7 Fm

หอ เป็น กอ พง นื่อง นาง คง ลืม คำ ที่ อ้า ลา ลืม คำ วอน อ้อน ให้ พี่ มา พิ จิตร

90 Ab Fm Bbm

ลืม อา ทิดยั วันที่ หนึ่ง เดือน สิง หา ลืม รอย จูบ รอย กราบ กราบ น้ำ ตา ก - ล

99 Ab Cm Fm Cm Fm

ยา ลืม ความ หลัง ที่ ฝัง ใจ

ครูมงคล อมาตยกุล และศิษย์คนดัง
(จากซ้าย - มงคล อมาตยกุล ปอง ปรีดา นคร ถนอมทรัพย์ ทูล ทองใจ พร ภิรมย์)

ครูเพลงไทยสากลที่คนลิ้ม “มงคล อมาตยกุล” ยังมีตอนที่ ๑๑ ลงวารสารเพลงดนตรีฉบับหน้า ซึ่งจะเป็นตอนสุดท้ายของบทความชุดนี้

การสร้างสรรค์ละครเวทีประกอบเพลง

I'm OK // Not OK

ในงานปฐมนิเทศนักศึกษาใหม่

ปีการศึกษา ๒๕๖๘

เรื่อง :
ช่อลดา สุริยะโยธิน (Chorlada Suriyayothin)
หัวหน้าสาขาวิชาการขับร้องและละครเพลง
วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล

ละครเวที คือ การแสดงสดบนเวที ที่นักแสดงสื่อสารอารมณ์ ความรู้สึก และเรื่องราวกับผู้ชมโดยตรงผ่านการเคลื่อนไหว บทพูด ดนตรี และการเดินรำ นักแสดงต้องถ่ายทอดเรื่องราว ความรู้สึก ความคิดออกมาจากภายใน เพื่อให้ผู้ชมเกิดความรู้สึกร่วมไปกับเหตุการณ์นั้น ๆ ถึงแม้บางครั้งก็อาจจะมีเสียน้ำตา

การสร้างสรรค์งานละครเวทีประกอบเพลง ในงานปฐมนิเทศนักศึกษาใหม่ ได้จัดขึ้นเป็นส่วนหนึ่งในช่วงเวลาที่เรียกว่า “Mahidol Inspiration” ซึ่งเป็นช่วงที่ต้องการสื่อถึงความรัก ความเข้าใจของครอบครัว ของผู้ปกครองที่ได้ส่งบุตรหลานมาเรียนที่สถาบันแห่งนี้ ซึ่งในแต่ละปีจะมีกระบวนการ คือ ผู้เขียน

เริ่มด้วยการเลือกเพลงที่ต้องการจะสื่อสารออกมา เช่น เพลง “เล่าสู่กันฟัง”, “Home” ฯลฯ แต่ในปี ๒๕๖๘ โจทย์เพลงที่ได้รับก็คือ “I'm OK // Not OK” ซึ่งเป็นเพลงของคุณบอย โกสิยพงษ์ และในต้นฉบับ ขับร้องโดย ป๊อด ธนชัย อุชชิน และบิวกิ้น พุฒิพงศ์ อัสนัสนกุล

จากการปล่อยชิงเกล็ดเพลง

“I’m OK // Not OK” ออกมาเมื่อประมาณต้นเดือนมิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๘ นั้น ได้รับการตอบรับเป็นอย่างดี และแน่นอนว่าเพลงนี้ก็เป็เพลงที่สามารถบ่งบอกอารมณ์ได้ในหลาย ๆ เหตุการณ์ของชีวิต เมื่อได้รับโจทย์นี้มาจากทางทีมสร้างสรรค์งานนั้น ผู้เขียนจึงคิดว่าอะไรในชีวิตที่ยากลำบากที่สุดในการที่จะตอบว่า “ฉันโอเค และ ฉันไม่โอเค” ได้บ้าง ในมุมมองชีวิตคือการสะท้อนความรู้สึกของการแอบรักอย่างยาวนาน แต่ถ้านเป็นการทำละครเวทีที่ต้องการสื่อถึงครอบครัว ความอดทน ก็คงหนีไม่พ้น แม่และลูก ซึ่งในปีนี้อาจารย์ช่อลดา สุริยะโยธิน หัวหน้าสาขาวิชาการขับร้องและละครเพลงวิทยาลัยดุริยางคศิลป์ ร่วมแสดงในบท “แม่” และได้เชิญ อาจารย์นพิสี เรเยส อาจารย์ประจำสาขาวิชาการขับร้องและละครเพลงวิทยาลัยดุริยางคศิลป์ ผู้ที่ทำงานเป็นผู้กำกับการแสดงและเขียนบทละครมากมาย ทั้งยังเป็นผู้ที่ผลักดันวงการละครเพลงในประเทศไทยเสมอมา อาจารย์ได้เข้ามาร่วมงานกับการสร้างสรรค์ช่วงละครเวทีในงานปฐมนิเทศนักศึกษาใหม่ปีนี้เป็นปีแรก

ความยากในการสร้างสรรค์ละครเวทีนี้ คือ มีเวลาจำกัด ไม่เกิน ๑๐ นาที เพราะฉะนั้นจะต้องเขียนบทที่เข้าใจง่าย สั้น กระชับ แต่ต้องให้ผู้ชมรู้สึกร่วมตามสถานการณ์ให้ได้ ซึ่งผู้เขียนจะเรียกละครเวทีประเภทนี้ว่า “ละครประกอบเพลง” เมื่อผู้เขียนฟังเพลงไปเรื่อย ๆ ผู้เขียนกลับนึกถึงการยิ้มรับหรือการปิดบังบางอย่างเอาไว้ เพื่อไม่ให้คนที่เรารักรู้ความเจ็บปวด เพื่อให้เขาได้ใช้ชีวิตแบบไม่มีห่วงใด ๆ จึงได้เกิดแรงบันดาลใจในการเขียนละครเวทีเรื่องนี้จากผู้ป่วยโรคมะเร็ง เพราะผู้เขียนรู้สึกว่าความเป็นโรคมะเร็งเป็นโรคที่ไม่มีใครอยากให้เกิดกับตัวเองและคนใกล้ชิดมากที่สุด แต่เมื่อได้ฟังข่าวร้ายว่าเรามีเชื้ออยู่หรือญาติเรามีเชื่อนั้น เป็นเรื่องที่ไม่ง่ายเลยกับการรับมือ เรามักจะต้องทำตัวเองให้ยิ้มได้ ไม่อยากให้คนรอบข้างเป็นห่วง และคนรอบข้างก็ไม่อยากให้เราเป็นห่วงเช่นกัน นี่ยังไม่รวมถึงสิ่งต่าง ๆ ที่ต้องเจอระหว่างการฉายแสง การรับประทานยา เช่น อาการผมร่วง อาเจียน หรืออาการหนาวสั่น ก็เลยต้องต่อสู้กับโรคภัยนี้อย่างมาก และคำตอบก็คงเป็น “โอเค สบาย

มาก” ซึ่งจริง ๆ ไม่โอเคเลย

หลังจากได้แรงบันดาลใจแล้ว สิ่งต่อไปก็ลองหาว่าอะไรจะเป็นตัวเปิดเรื่องละครที่ดีที่สุด เลยนึกไปถึงตอนที่ผู้เขียนจะสอบเข้ามหาวิทยาลัย ตอนนั้นเป็นความรู้สึกที่ลุ้นมาก ๆ ว่าจะติดที่ไหน รอคอยหมายอยู่ที่บ้าน จึงเลือกเอาเหตุการณ์นี้เป็นตัวเปิดเรื่องของนักแสดงนำที่แสดงเป็น “ลูก” ในละครเวทีเรื่องนี้ แต่เนื่องจากปัจจุบันนี้การประกาศผลสอบเข้ามหาวิทยาลัยเป็นการประกาศในเว็บไซต์แล้ว ก็เลยเปลี่ยนให้รู้ผลผ่าน iPad เพื่อใช้เป็น props (อุปกรณ์การแสดง) ในฉาก และให้ดูเข้ากับยุคสมัยในช่วงเวลานั้นมากขึ้น ฉากที่ ๑ เริ่มต้นขึ้นด้วยความตื่นเต็นยินดีที่ลูกสอบติดมหาวิทยาลัยมหิดล และกลายมาเป็นรุ่นน้องของพ่อกับแม่ ซึ่งอยากให้นึกว่าได้เห็นความสัมพันธ์ของพี่น้องร่วมสถาบันที่มีส่วนเกี่ยวข้องกันจากรุ่นสู่รุ่น พ่อและแม่เข้าใจสิ่งที่จะเปลี่ยนแปลงและการปรับตัวของลูกในฐานะน้องใหม่ของรั้วมหาวิทยาลัย

เพื่อความกระชับของละครเวทีเรื่องนี้ ผู้เขียนจึงเลือกให้มีการเชื่อมฉาก โดยใช้เสียง Voice over (เสียงประกาศ) เพื่อให้คนดูเข้าใจสถานการณ์ที่แม่และลูกต้องเจอง่ายขึ้น โดยเป็นเสียงของคุณหมอพูด การแจ้งข่าวต่อคนไข้ว่าได้เจอเนื้อร้าย แต่หมอจะอยู่เคียงข้างคนไข้และรักษาไปตามกระบวนการอย่างราบรื่น หลังจากนั้น ฉากที่ ๒ พ่อกับแม่กลับบ้านและเห็นลูกจัดกระเป๋าอยู่ ก็เลยชวนคุยเรื่องการเตรียมของ เพื่อเบี่ยงเบนประเด็นการป่วยของแม่ เพื่อไม่ให้ลูกเป็นห่วง เพราะลูกต้องเดินทางมาอยู่หอพักที่ศาลายาในปีแรกของการเรียน ฉากนี้ทำให้เห็นความรักความผูกพันในครอบครัว ที่จริง ๆ แล้วอยากอยู่

ดูแลคนที่เรารักให้มากที่สุด แต่ด้วยหน้าที่และความรับผิดชอบ แม้ก็ไม่อยากให้ลูกเป็นห่วง และต้องยอมตัดใจ ให้พ่อได้ไปส่งลูกเข้าหอ เพื่อเตรียมเปิดเทอม

เพลงประกอบการแสดงของละครเวทีในงานปฐมนิเทศนั้น เราได้ร่วมงานกับ MU CHOIR คณะนักร้องประสานเสียงมหาวิทยาลัยมหิดล ซึ่งสมาชิกของวงมาจากนักศึกษาหลากหลายคณะทั่วทั้งมหาวิทยาลัยมหิดล ปัจจุบันนี้อยู่ภายใต้การดูแลของอาจารย์ ดร.ฤทธิ ทรัพย์สมบูรณ์ และได้รับรางวัลระดับนานาชาติมาแล้วมากมาย ซึ่งในช่วงกลางของละครเวทีจะเป็นการที่ MU CHOIR ร้องเพลงที่ได้รับโจทย์มาพร้อมกับการแสดงละครไปพร้อม ๆ กัน ผู้เขียนตีความเนื้อหาจากเนื้อเพลงและถ่ายทอดเป็นฉากต่าง ๆ ที่อาจจะมึบทพูดหรือไม่มึบทพูด เพื่อให้เรื่องราวในละครเวทีนั้นได้ผ่านช่วงเวลาต่าง ๆ ไปพร้อมกับเพลง ในการกำกับการแสดงครั้งนี้ เราได้ตัดสินใจให้ท่อนเนื้อเพลงได้ทำงานและช่วงบรรเลงเราจะมึบทสนทนาแทรก เพื่อให้เห็นการเดินทางและความสัมพันธ์ของครอบครัวนี้ให้

มากขึ้น ในช่วงเพลงนั้น แม่เริ่มมีการเปลี่ยนแปลงในด้านของร่างกายที่ได้รับผลกระทบจากการฉายแสง มีอาการอาเจียน หนาวสั่น และพยายามที่จะช่วยเหลือตัวเองอย่างยากลำบาก แต่เมื่อลูกโทรศัพท์เข้ามา แม่ได้แต่ตอบว่า “โอเค” เพราะไม่ต้องการให้ลูกเป็นห่วงและจะกระทบการเรียน ความพิเศษของการแสดงในช่วงนี้ คือ คุณแม่นั่งรถเข็นคนไข้เพื่อแสดงอาการเจ็บป่วย และต้องค่อย ๆ เชื้อนองศาหมุนไปหาคนดูแล เชื้อนเข้าฉาก ถือได้ว่าต้องฝึกฝนและ

ทำความเข้าใจกับอุปกรณ์การแสดงของตัวเองด้วย

เมื่อมีเพลงประกอบการแสดงละครเวทีนั้น เพลงเป็นตัวขับเคลื่อนอารมณ์ ไม่ว่าจะเป็นกับนักแสดงหรือผู้ชม และเมื่อภาพการแสดงนั้นยิ่งชัดเจน ก็ยิ่งทำให้การแสดงนั้นทรงพลังมากขึ้น ในช่วงเชื่อมฉากก่อนถึงฉากสุดท้ายนั้น ผู้เขียนเลือกที่จะใช้การฉายภาพ Presentation ผ่าน Projector เพื่อย่อช่วงเวลาในอดีตของลูก ตั้งแต่เลิกจนโต ที่แม่ได้ดูแลลูกมา เพื่อสื่อสารถึงความห่วงใย ความรักและความเอาใจใส่ของแม่ที่มีให้ต่อลูกทุกคน เมื่อถึงฉากสุดท้าย ผู้เขียนเลือกที่จะให้แม่มีโอกาสได้หายจากโรคร้ายนี้ และมีชีวิตที่จะได้เห็นความสำเร็จของลูกต่อไป ความยากลำบากของลูก และแม่ที่พยายามปิดบังความจริงในการตอบ “โอเค” เพื่อให้อีกฝ่ายสบายใจนั้น ก็กลายเป็นช่วงเปิดใจบอกความจริง และทำความเข้าใจ ฉากนี้สื่อให้เห็นถึงว่า แม่ลูกจะเรียนได้เก่งหรือไม่เก่ง พ่อและแม่ก็ภูมิใจในตัวลูกเสมอ และละครเวทีก็จบด้วยคำว่า “โอเค” ในแบบที่เราโอเคจริง ๆ

เสื้อผ้าของตัวละคร ก็ถือได้ว่าเป็นส่วนหนึ่งขององค์ประกอบที่ทำให้การแสดงส่งผลตามความคาดหวัง คือ การเลือกเสื้อผ้าของนักแสดงที่มีรายละเอียดที่สำคัญ เพื่อการมองเห็นของผู้ชม จะได้เข้าใจเรื่องราวการเจ็บป่วยไปในทิศทางเดียวกัน ซึ่งในช่วงของการต่อสู้กับเนื้อร้ายนั้น มีการเลือกเสื้อผ้าที่มีผ้าคลุมไหล่ ผ้าโพกผมแบบคนที่เป็นโรคมะเร็งใส หรือเสื้อผ้าที่ดูสดใสในฉากแรกแต่กลับค่อย ๆ ลดทอนสีสันทันทีไป มีผู้ชมท่านหนึ่งเดินมาคุยด้วยแล้วบอกว่า “อาจารย์ แต่งตัวเหมือนแม่ผมเลย ตอนแม่ผมเป็นมะเร็ง ก็แต่งตัวแบบนี้เลย ไม่รู้ทำไม” เราจึงเห็นได้ว่า การออกแบบเสื้อผ้าที่มาจากความจริงและสามารถจับต้องได้ ก็เป็นสิ่งที่ผู้ชมสามารถเข้าใจได้ง่ายขึ้นเช่นกัน

ผลตอบรับของผู้ชมในปีนี้ได้รับตามความคาดหวัง อาจเป็นเพราะตัวบทเพลง หรืออาจเป็นเพราะเรื่องราว หรืออาจเป็นเพราะผู้ชมเคยได้เจอกับสถานการณ์นี้ แต่คิดว่าละครเวทีประกอบเพลงเป็นเหมือน ๒ ศาสตร์ที่มาบรรจบกันด้วยความลงตัว มีเนื้อหาเรื่องราวที่กระชับอบอุ่น และสามารถจับต้องได้ เป็นสถานการณ์สมมุติบนเวทีที่เกิดขึ้นจริงกับใครบางคน หรือในอนาคตอาจจะเกิดขึ้นกับเราได้ ทางผู้เขียนก็หวังเพื่อให้ทุกคนได้เข้าใจถึงชีวิตและความรักความห่วงใยที่พ่อแม่ให้เรามาชีวิตไม่แน่นอน แต่เมื่อเราโชคดี เราก็ควรเก็บเกี่ยวช่วงเวลาที่ดีไว้เสมอ

I'm OK // Not OK ถือได้ว่าเป็นเพลงที่แทนความรู้สึกที่ลึกลงไปใส่ใจ แบบที่ไม่กล้าจะพูดออกไปอยากให้คนอื่นสบายใจ ทั้ง ๆ ที่ตัว

เองเจ็บปวดมาก ๆ และคนที่รับฟังก็เจ็บปวดมากเช่นกัน หวังว่าการแสดงละครเวทีประกอบเพลงในปีนี้จะทำให้เข้าใจและสะท้อนความจริงของทุกคนในการใช้ชีวิต การยอมรับความเจ็บป่วย และยอมรับว่าการที่เราได้มีใครเป็นกำลังใจอยู่ข้าง ๆ ในยามเจ็บป่วยนี้เป็นเรื่องดี สุดท้ายนี้ละครเวทีเรื่องนี้ ได้สะท้อนถึงความสัมพันธ์ในครอบครัวว่าเป็นสิ่งสำคัญที่จะทำให้ทุก ๆ คนสามารถผ่านเรื่องดีและร้ายในชีวิตไปได้

การเดินทางของ Exoplanet สู่เทศกาลละครเพลงนานาชาติ ที่เมืองแทกู เกาหลีใต้

เรื่อง:

ช่อลดา สุริยะโยธิน (Chorlada Suriyayothin)
นพัส เรเยส (Napisi Reyes)
อาจารย์ประจำสาขาวิชาการขับร้องและละครเพลง
วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล

สาขาวิชาการขับร้องและละครเพลง วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล มีโครงการจัดการแสดงเพื่อการเรียนรู้และเสริมสร้างประสบการณ์ของนักศึกษาและคณาจารย์หลายรูปแบบ เช่น โปรดักชันประจำปีของสาขาที่จะเกิดขึ้นปีละ ๑ ครั้ง มักเป็นการซื้อลิขสิทธิ์ละครเพลงบรอดเวย์มาให้นักศึกษาได้เรียนรู้ โครงการรูปแบบอื่น ๆ ก็

เช่น สตูดิโอคอนเสิร์ต คอนเสิร์ตพิเศษ และโครงการสร้างงานละครเพลง Original ภาษาไทยที่ผู้เขียนได้สร้างสรรค์ขึ้น เนื่องจากเล็งเห็นว่าสาขาละครเพลงมีการเรียนการสอนและการทำโปรดักชันประจำปีเป็นละครเพลงภาษาอังกฤษอยู่เสมอ ยังขาดส่วนที่เป็นละครเพลงภาษาไทยที่สร้างสรรค์ขึ้นใหม่ จึงริเริ่มโครงการพิเศษ สร้างบทละครเพลงภาษาไทย

และดนตรีขึ้นใหม่ มีจุดประสงค์เพื่อนำไปแสดงในนามของสาขาทันทีต่าง ๆ เช่น เทศกาลละครกรุงเทพ และถ้ามีโอกาสก็จะส่งไปเผยแพร่ในเทศกาลละครเพลงต่างประเทศ ที่ผ่านมามีละครเพลงเรื่อง Amelia, the Musical, กรุงเทพ-ลอนดอนเจลิส และล่าสุดคือ Exoplanet, the Musical ทั้งสามเรื่องมีโอกาสดำเนินการแสดงในเทศกาลละครเพลงนานาชาติ

자유와 활력이 넘치는
파워풀 대구
POWERFUL DAEGU

EX●PLANET

2025. 7. 5.(토) 15:00 / 19:00

대구문화예술회관 비스홀

주최 | 대구광역시
DAEGU METROPOLITAN CITY

주관 | 대구국제뮤지컬페스티벌
DAEGU INTERNATIONAL PHYSICAL FESTIVAL

문의 | 053-622-1946

ที่เมืองแทกู ประเทศเกาหลีใต้

เรื่องล่าสุด Exoplanet, the Musical เป็นละครเพลงที่ทดลองสร้างสรรค์ใหม่ โดยคัดเลือกตัวแทนนักศึกษาสาขาวิชาการขับร้องและละครเพลง ชั้นปีที่ ๒, ๓, ๔ ที่มีความสามารถ มีพรสวรรค์ และมีความประพฤติดี จำนวน ๑๐ คน มาร่วมโครงการ เริ่มแรกละครเพลงเรื่องนี้ได้ไปจัดการแสดงที่เทศกาลละครกรุงเทพ ในวันที่ ๒๓-๒๔ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๖๓ เวลา ๑๓.๐๐-๑๔.๐๐ น. ที่ห้องสตูดิโอ ชั้น ๔ หอศิลปวัฒนธรรมแห่งกรุงเทพมหานคร และได้รับเสียงตอบรับจากผู้ชมเป็นอย่างดี

หลังจากนั้นผู้เขียนจึงได้ส่งวิดีโอบันทึกการแสดงไปยังเทศกาลละครเพลงที่เมืองแทกู - Daegu International Musical Theatre Festival (DIMF) ซึ่งเป็นเทศกาลละครเพลงที่ใหญ่ที่สุดที่มีการจัดในเอเชีย และมีการดำเนินการจัดมาถึง ๑๔ ปีแล้ว เป็นงานเทศกาลระดับนานาชาติที่ได้รับการสนับสนุนจากกระทรวงวัฒนธรรม กีฬา และการท่องเที่ยวของเกาหลี และได้สนับสนุนจากเมืองแดกู ที่ได้รับยกย่องให้เป็นเมืองแห่งดนตรี - City of Music โดย UNESCO

DIMF เริ่มดำเนินการครั้งแรกเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๕๐ เทศกาลละคร

เพลงแต่ละครั้งจะจัดขึ้นเป็นเวลาประมาณ ๓ สัปดาห์ มีการจัดการแสดงโดยคณะละครเพลงมืออาชีพจากทั่วโลก ละครเพลงจากคณะละครเพลงที่ได้รับการสนับสนุนจากทางรัฐบาลและทางเทศกาลเอง สิ่งที่น่าสนใจมาก ๆ ก็คือการทำทางเทศกาลเห็นถึงความสำคัญในการพัฒนาเยาวชนให้มีศักยภาพความสามารถและวิสัยทัศน์ทางละครเพลง โดยการจัดให้มีรายการประกวดการขับร้องบทเพลงจากละครเพลง และประกวดการแสดงละครเพลงของมหาวิทยาลัยต่าง ๆ อีกด้วย

นับเป็นสิ่งที่น่าดีใจอย่างยิ่งที่ทางเทศกาล DIMF ได้คัดเลือกการแสดง

ชุดนี้เป็นหนึ่งในโปรดักชันการแสดงระดับมหาวิทยาลัยที่เข้ารอบสุดท้าย ๘ การแสดง โดยที่ ๓ โปรดักชันเป็นของมหาวิทยาลัยเกาหลี และการแสดงของเราเป็นการแสดงของต่างชาติเพียงแห่งเดียวที่ได้รับคัดเลือกทางเทศกาลได้สนับสนุนเงินทุนเป็นค่าใช้จ่ายให้นาคณะไปจัดการแสดงที่เมืองแดกู

เรื่องย่อ Exoplanet, the Musical

Exoplanet, the Musical มีเนื้อหาเกี่ยวกับดวงดาราศาสตร์ซึ่งยากที่จะหาละครเพลงที่มีเรื่องราวประเภทนี้ เป็นเรื่องของ ดร.อนิรุทธ นักดาราศาสตร์ที่ทำงานอยู่ที่สถาบันวิจัยดาราศาสตร์ที่เชียงใหม่

ระหว่างที่เรียนระดับปริญญาตรีในสาขาดาราศาสตร์-ฟิสิกส์ เขาได้พบรักกับพินนารา นักศึกษาปริญญาตรีปีเดียวกัน แต่เรียนคณะวิจิตรศิลป์ แม้จะเรียนสาขาต่างกันสุดขั้ว ทั้งสองก็มีจุดร่วมความสนใจที่เป็นแนวทางเดียวกัน คือสนใจเรื่องดวงดาวและดาราศาสตร์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเรื่องของดาวเคราะห์นอกระบบ - Exoplanet พินนาราวาดรูปจากความฝัน โดยที่ในฝันนั้นเธอเห็นภาพอนาคตของโลกที่จะถูกดาวพุ่งชนจนระเบิด มีผลสะท้อนถึงโลกและมนุษยชาติ เธอเล่าให้อนิรุทธฟัง นำแปลกที่ความฝันของเธอมักเกี่ยวกับปรากฏการณ์ของดวงดาวที่เกิดขึ้นตรงกับข้อมูล

ทางวิทยาศาสตร์เสมอ อนิรุทธและพินนาราปฏิบัติการแข่งขันกับเวลา ตามหา “ดาวที่ใช่” เพื่อปกป้องโลกไม่ให้ระเบิด แต่ก็ไม่ได้สักที จนกระทั่งพินนาราจากไปก่อนด้วยโรคมะเร็งระยะสุดท้าย อนิรุทธยังคงตามหาดาวดวงนั้นตามสัญญาที่ให้ไว้กับภรรยา แต่ก็ไม่สำเร็จผล เขาเริ่มมีปัญหาเกี่ยวกับที่ทำงาน และจำเป็นต้องยกเลิกโครงการวิจัยเรื่อง Exoplanet ในที่สุด ลูกสาวของทั้งสอง ชื่อไพลิน ก็เห็นความจำเป็นที่จะต้องสืบทอดเจตนารมณ์ของแม่โดยเร็วที่สุด จึงขอความช่วยเหลือจากหนุ่มน้อยอัจฉริยะนักวิทยาศาสตร์ชื่อแดน ซึ่งเป็นผู้ช่วยที่สถาบันดาราศาสตร์ของอนิรุทธเอง แดน

เข้ามาให้ความช่วยเหลืออย่างเต็มที่ด้วยความที่ชื่นชมและสนใจไพลินอยู่แล้ว ไพลินกับแดนช่วยกันรีบเร่งทำภารกิจที่ยิ่งใหญ่ ก่อนที่โลกทั้งใบจะไม่เหมือนเดิม...

ในท้ายที่สุด ผู้คนก็หันมาให้ความสนใจกับวิกฤติที่โลกจะต้องเผชิญ หันมาร่วมมือร่วมใจเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน เพื่อความอยู่รอดของมนุษยชาติ

การเดินทางสู่แทกู

หลังจากที่จัดการแสดงในเทศกาลละครกรุงเทพแล้ว เราได้รับจดหมายตอบรับและสนับสนุนทุนจากเทศกาลละครเพลงในช่วงปลายเดือนเมษายน พ.ศ. ๒๕๖๔ จึงได้เริ่มนัดนักศึกษาเข้ามาซ้อมที่วิทยาลัย มีการปรับบท เพิ่มความยาวของเรื่องและเพิ่มเพลงร้องเพื่อให้เหมาะสมกับการแสดงในเทศกาล

จากนั้นเมื่อวิทยาลัยเปิดภาคเรียน เราจึงได้ทำการแสดงรอบทดลอง ต่อหน้าผู้ชมก่อนที่จะเดินทาง ที่ห้อง ๔๐๗ และได้รับการตอบรับจากผู้ชมเป็นอย่างดี

จากนั้น คณะเดินทางก็ได้ออกเดินทางไปเมืองแทกูโดยสายการบินทีเวย์ ในวันที่ ๒ กรกฎาคม เวลา ๒ นาฬิกา โดยมีคณะทำงานที่เข้ามาสมทบใหม่คือ คุณโย จาก MU Channel ติดตามไปถ่ายทำการเดินทางและการจัดการแสดง คณะเราได้เข้าพักที่โรงแรม Hound Daegu Hotel ซึ่งอยู่ห่างจากสถานที่จัดการแสดงประมาณ ๑ กิโลเมตรเศษ

ในช่วงบ่ายวันแรก คณะจารย์และคณะทำงานได้ไปพบประธานจัดงานเทศกาลละครเพลง คือ คุณ Sunghyuk Bae ผู้เป็น Executive Director ของ DIMF คุณเบเป็นผู้มีมนุษยสัมพันธ์ดีมาก แล้วยังจำเก่ง

เขายังจำได้และชื่นชมการแสดงละครเพลงที่ทางวิทยาลัยดุริยางคศิลป์เคยส่งมาก่อนหน้านี้ เช่น เรื่องกรุงเทพ-ลอสแอนเจลิส และอมีเลีย คุณเบเชิญคณะเราไปชมละครเพลงสองเรื่องในเทศกาล

ทางเทศกาลกำหนดวันทำงานให้เราสองวัน ในการเตรียมการต่างๆ ทำไฟ ทำฉาก ซ้อมการแสดงให้เข้าที่ แล้วยากนั้นในวันที่ ๓ จึงเปิดการแสดงจริง

สิ่งหนึ่งที่ได้เรียนรู้จากคนทำงานที่เกาหลีก็คือ เขาจะจริงจังกับซบไตเติลอย่างยิ่ง เพราะถือว่าเป็นเครื่องมือสื่อสารให้ผู้ชมได้เข้าใจ ซบไตเติลจะถูกแปลเป็นสองภาษา คือ ภาษาเกาหลีกับภาษาอังกฤษ มีผู้แปลมานั่งตรวจความเรียบร้อย ให้คำแนะนำเรื่องจังหวะในการกดเพื่อให้ผู้ชมอ่านและทำความเข้าใจได้ไม่ติดขัด

นอกจากนั้น คณะทำงานของเราก็ได้สัมผัสกับบรรยากาศจริงจังของชาวเกาหลีในการทำงานทุกประเภท ผู้ที่ทำงานในโรงละครทุกฝ่ายทำงานจริงจัง มีกำหนดเวลาแน่นอน ตรงต่อเวลา เราทุกคนจะต้องผ่านการอบรมโดยต้องดูวิดีโอเรื่องความปลอดภัยในโรงละคร เขาถือเรื่องนี้เป็นเรื่องสำคัญมาก ในโรงละครจะไม่มีการเล่นหรือทำเสียงดังในระหว่างการทำงานเป็นอันขาด

การแสดงของเราเป็นวันเสาร์ที่ ๕ กรกฎาคม ที่ Biseuil Hall, Daegu Art and Cultural Center เปิดแสดงสองรอบ คือ รอบบ่าย ๑๕.๐๐ น. และรอบค่ำ ๑๙.๐๐ น. ทั้งสองรอบมีผู้ให้ความสนใจจำนวนมากจนเกือบเต็มโรงละคร

ผู้ชมชาวเกาหลีมีวัฒนธรรมการดูที่ดีมาก เขาจะนั่งนิ่ง เงียบดูอย่างตั้งใจ เมื่อชอบใจการแสดง

ของนักแสดงคนไหนก็จะแสดงออกอย่างเต็มที่ โดยแสดงความชื่นชมปรบมือเสียงดัง และมาขอถ่ายรูปด้วยเมื่อจบงาน

เมื่อไปชมการแสดงละครเพลงระดับมืออาชีพ เราก็ได้เห็นวัฒนธรรมของการที่ผู้ชมหรือบรรดาแฟนคลับแสดงความชื่นชอบนักแสดงโดยต่อแถวยาวเพื่อที่จะได้แสดงความชื่นชม และได้สัมผัสมือกับนักแสดง

unasp

Exoplanet, the Musical เป็นผลผลิตจากกระบวนการเรียนรู้ที่หลากหลายและเข้มข้นของนักศึกษาและคณาจารย์ในสาขาวิชาการขับร้องและละครเพลง ที่สะท้อนถึงพลังของความคิดสร้างสรรค์ การทำงานร่วมกัน และความสามารถในการนำเสนอประเด็นร่วมสมัยในบริบทที่เข้าถึงผู้ชมทั้งในประเทศและระดับ

นานาชาติ ขอขอบพระคุณวิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล ที่เห็นคุณค่ากระบวนการเรียนรู้ครั้งนี้และให้การสนับสนุนและอนุมัติงบประมาณส่วนหนึ่งในการเดินทางไปแสดงในครั้งนี้

โครงการนี้ไม่เพียงแต่สร้างความภาคภูมิใจให้แก่คณะผู้จัดและนักศึกษาเท่านั้น แต่ยังชี้ให้เห็นศักยภาพของละครเพลงไทยในการก้าวสู่เวทีโลก หากมีการสนับสนุนอย่างจริงจังและต่อเนื่อง เชื่อมั่นว่าศิลปะการละครเพลงของไทยจะเจริญก้าวหน้าอย่างมั่นคงและยั่งยืนได้แน่นอน

ความคิดเห็นของนักศึกษาที่เข้าร่วมโครงการ

ณรณา ภิรมย์ (นีน่า)
ชั้นปีที่ ๔

ได้เรียนรู้ในด้านการแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าค่ะ เนื่องจากว่าเวลาซ้อมเราไม่เยอะ แล้วมีการเปลี่ยนแปลงเยอะ เช่น สถานที่ซ้อม แกดัท แบกบล็อกกิ้ง แกดัทเดิน รวมถึงรอบ test audience ที่ต้องปรับการแสดงเนื่องจากเวทีไม่เหมือนเวทีที่ประกวดหรือหอศิลป์ ทำให้เราต้องปรับตัว และแก้ปัญหากับทีมเรื่อย ๆ จนเหมาะสมและดีที่สุดก่อนแสดง ซึ่งหนูคิดว่าจากงานนี้ทำให้พวกเรา รอบคอบและมีไหวพริบมากขึ้นค่ะ

พชร สวรินทร์ (ซัน)
ชั้นปีที่ ๓

ได้เรียนรู้การทำงานแบบกลุ่มคนไม่เยอะมาก เพราะปกติจะได้เรียนหรือแสดงละครเวทีเป็นโปรดัคชันก็จะมีคนทั้งสาขา เลยรู้สึกว่ามีคนช่วยเยอะ แต่พอได้มาแสดง Exoplanet, the Musical เลยได้พัฒนาเยอะมาก ๆ เพราะเราต้องช่วยเหลือกันเองเยอะขึ้นมาก ๆ หน้าที่ต่าง ๆ ทั้งในฐานะนักแสดงกับฐานะหลังบ้านก็เพิ่มขึ้นและหลากหลายขึ้น ทั้งยัง

ได้ประสบการณ์ในการทำงานที่ต่างประเทศ ซึ่งถ้าไม่มีโครงการนี้ก็ไม่รู้เลยว่าหาประสบการณ์แบบนี้ได้จากที่ไหน

พัฒน์บัณท์ พรหมนิมิต (ชาร์ลลี)
ชั้นปีที่ ๒

ได้รู้ว่าการทำงานเป็นทีมคือคีย์หลักของละครครบ ทั้งตัวละครหลักหรือองครักษ์ก็ต้องใช้การสื่อสารอย่างมากเพราะเราทำงานด้วยกัน ทำให้รู้ว่าในตอนที่เราสื่อสารกันไม่ดีพอ ก็จะทำให้งานออกมาไม่ดี แต่พอถึงเวลาที่เราร่วมกันสื่อสารกันมากขึ้น ก็ทำให้การแสดงออกมาดีครับ

ศรุตตา เจิมจุตรัสสม (เมปิ้ล)
ชั้นปีที่ ๓

Exoplanet เป็นละครที่สะท้อนถึงการอยู่ร่วมกันอย่างสงบสุข ความร่วมมือกันของผู้คนในสังคมบนโลกใบนี้ ซึ่งมีใช้เพียงแค่สารที่สื่อสารบนบทละครเท่านั้น แต่ในระหว่างการฝึกซ้อม พวกเราก็ได้ฝึกฝนการทำงานเป็นทีม การสื่อสารระหว่างเพื่อนร่วมงาน ฝึกทำความเข้าใจเพื่อน ๆ ไปในขณะเดียวกัน เพื่อให้งานที่ออกมามีความสมบูรณ์ที่สุดในแบบ

ที่จะเป็นได้

พวกเราได้เรียนรู้และถูกปลูกฝังถึงการทำงานอย่างเป็นมืออาชีพกับทีมงานที่ประเทศเกาหลี เสริมสร้างความมีวินัย การตรงต่อเวลา และการปรับตัวอย่างรวดเร็ว เพื่อให้พร้อม กับสถานการณ์ใดก็ตามที่จะเกิดขึ้น โดยที่อาจไม่คาดคิด ทำให้พวกเรา มีความคล่องตัว มีความรอบคอบ และมีประสิทธิภาพในการทำงานเพิ่มสูงขึ้น ในเวลาอันสั้น นอกจากนี้ เรายังมีโอกาสได้เปิดมุมมองต่อละครเวทีรูปแบบใหม่ ๆ ผ่านการดูงานละครของทีมนอื่น เทคนิคที่อาจหาได้ยากภายในประเทศไทย เพื่อเพิ่มคลังความรู้และเปิดจินตนาการให้กว้างขึ้น มีสิ่งใหม่เพื่อจะนำมาต่อยอดให้แก่วงการละครเวทีและดนตรีในประเทศไทยให้พัฒนาอย่างมีประสิทธิภาพและเป็นที่รู้จักอย่างกว้างขวางต่อไป

หทัยกักร ชัยกวัฒม์กุล (แบมแบม)
ชั้นปีที่ ๒

สิ่งที่ได้เรียนรู้จากการทำโครงการนี้คือ การจัดการกับเวลาและการสื่อสารของทีมค่ะ รู้สึกว่าวันไหนที่ไม่ค่อยส่งอารมณ์ให้กัน กลายเป็นไม่ถึงคนดูไปด้วย แต่พอเริ่มเอนจอย และสื่อสารกันมากขึ้น รู้สึกว่าคนดูก็จะเอนจอยไปด้วยค่ะ

กฤษฎา ทองเข่าอ่อน (เปาเปา) ชั้นปีที่ ๔

พอได้เริ่ม first read ครั้งแรก เปารู้เลยว่าตัวละครตัวนี้ (ดร.อนิรุทธ ที่แสดง) เป็นตัวที่ยากมาก และเป็นตัวละครที่ลึกซึ้งมาก ความชอบในดวงดาวและดาราศาสตร์ เป็นอะไรที่น่าเหลือเชื่อสุด ๆ ครับ แถมยังเป็นคนที่แสดงอารมณ์น้อย ดูเป็นคนจริงจังมาก ซึ่งแตกต่างจากเปามากเลยครับ และอีกอย่างคือบทเป็นภาษาไทย ตอนแรกคิดว่าคงไม่ยากเพราะเป็นภาษาที่เราใช้อยู่แล้ว แต่พอได้เริ่มฝึกจริง ๆ ยากมากครับ เพราะจริง ๆ แล้วคนเราปกติไม่ได้อ่านพูดไทยกันขนาดนั้น

มนทาร์ตน์ วณานสุวรรณ (เอม) ชั้นปีที่ ๒

ได้ประสบการณ์การทำละครที่แตกต่างจากการทำโปรดัคชันประจำปี นอกจากจะเป็นโอกาสที่ได้ฝึกฝนทักษะของการเป็นนักแสดงละครเวที ทั้งการร้อง แสดง เดิน และด้วยความที่ละครเรื่องนี้เป็น Original Musical ทำให้หลาย ๆ ครั้งทุกคนได้ทดลองอะไรไปพร้อม ๆ กัน ได้นำเสนอไอเดียและต้องเตรียมตัวให้พร้อมสำหรับการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา ซึ่งส่วนตัวมองว่าเป็นโอกาสที่ดีอย่างยิ่งสำหรับนักศึกษาที่จะเติบโตไปเป็นนักแสดงที่ดี นอกจากนี้โครงการนี้ยังพาเราไปเรียนรู้นอก

สถานที่และเปิดหูเปิดตากับโปรดัคชันต่างประเทศมากมาย การได้มีโอกาสไปดูละครที่ประเทศสร้างได้แรงบันดาลใจให้แก่ผู้เรียนอย่างยิ่ง สนับสนุนให้ทำโครงการนี้ต่อไปเรื่อย ๆ ค่ะ เพราะเป็นโอกาสที่ดีมากจริง ๆ สำหรับนักศึกษา

เครดิตคณะทำงาน

นักแสดง (นักแสดงทั้งหมดเป็นนักศึกษาในสาขาวิชาการขับร้องและละครเพลง)

- ดร.อนิรุทธ - กฤษฎา ทองเข่าอ่อน (เปาเปา) ชั้นปีที่ ๔
- พิมณาร - มนทาร์ตน์ วณานสุวรรณ (เอม) ชั้นปีที่ ๒
- ไพลิน - หทัยภัทร ชัยทวีวุฒิกุล (แบมแบม) ชั้นปีที่ ๒
- แดน - พชร รวยรื่น (ชัน) ชั้นปีที่ ๓
- ดร.พรสวรรค์ - ศรุต จิเมจิธรรม (เมเปิ้ล) ชั้นปีที่ ๓
- คอร์ธ - พัฒน์พร พรหมนิมิต (ชาร์ลี) ชั้นปีที่ ๒
- คอร์ธ - ปรียากร พวงหิรัญ (เอ็งเอย) ชั้นปีที่ ๒
- คอร์ธ - ณธดา ภิรมย์ (นิน่า) ชั้นปีที่ ๔
- คอร์ธ - พิชชาพร ชมชื่น (หนูнім) ชั้นปีที่ ๓
- ผู้ฝึกสอนร้องเพลง/โปรดิวเซอร์ - ชอลดา สุริยะโยธิน
- ผู้กำกับศิลป์ - ดวิษ นิชมานธามัน
- ผู้ออกแบบแสง - ทวิทธิ เกษประไพ
- ผู้ออกแบบท่าเต้น - ธนะพัฒน์ พัฒน์กุลพิศาล
- ผู้ควบคุมและออกแบบเสียง - นวกร นวนพรัตน์สกุล
- ผู้ควบคุมซัฟโตเดิ้ล - ภคนันท์ บุสดี
- ผู้ประพันธ์บทและดนตรี - กฤษฎา เรยเส
- ผู้ประพันธ์เนื้อร้องและกำกับการแสดง - นพีสี เรยเส

ชวนชม

Thai Wind Composers Festival 2025

เทศกาลนักประพันธ์วงดุริยางค์เครื่องลมไทย

THAI WIND COMPOSERS | KU มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ | FACULTY OF HUMANITIES

TWC FEST 2025

#TWCfest2025

THAI WIND COMPOSERS FESTIVAL

AUGUST 1-2, 2025
📍 Kasetsart University

August 1, 2025 Performances
Sai Lrom Sextet
Kasetsart Winds

August 2, 2025 Performance
Million Wind Philharmonic

เรื่อง:

จิตร์ กาวี [Jit Gavee]

อาจารย์ประจำหลักสูตรดุริยางค์ดนตรีบัณฑิต สาขาวิชาดนตรีศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

ในกลุ่มของนักประพันธ์ชาวไทย หนึ่งในกลุ่มประเภทดนตรีที่มีนักประพันธ์รวมไปถึงนักเรียบเรียงเสียงประสานเป็นจำนวนมาก กล่าวได้ว่ากลุ่มนักประพันธ์สำหรับวงดุริยางค์เครื่องลมถือเป็นหนึ่งใน

นั้น มีประเภทที่มีผลงานออกมาอย่างต่อเนื่อง หนึ่งในปัจจัยสำคัญ นั่นคือการที่ในประเทศไทยมีการจัดตั้งวงดุริยางค์เครื่องลมในหน่วยงานต่าง ๆ โดยเฉพาะหน่วยงานทางการศึกษา ตั้งแต่ระดับโรงเรียน

วิทยาลัย ไปจนถึงมหาวิทยาลัย ด้วยจุดประสงค์หลายประการ เช่น เพื่อการบรรเลงในกิจกรรมของหน่วยงาน เพื่อผลประโยชน์ทางการศึกษาของผู้เรียนในหน่วยงาน เพื่อพัฒนาศักยภาพทางดนตรี หรือแม้กระทั่ง

เพื่อสร้างสุนทรีรสทางดนตรีแก่ผู้ฟังสาธารณะทั่วไป

แต่กระนั้น ชุมชนนักประพันธ์บทเพลงสำหรับวงดุริยางค์เครื่องลมชาวไทยกลับยังเห็นว่ามีความกระจัดกระจาย ไม่ปรากฏการรวมตัวเป็นรูปธรรมมากนัก ในบทความฉบับนี้จะพาทุกท่านไปสำรวจเทศกาลทางดนตรีที่รวมนักประพันธ์วงดุริยางค์สำหรับวงดุริยางค์เครื่องลมชาวไทยมาตั้งวงแลกเปลี่ยนเรียนรู้กันภายในงานที่ชื่อว่า Thai Wind Composer Festival 2025 อันจัดขึ้น ณ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ กรุงเทพมหานคร

กลุ่ม Thai Wind Composer สำหรับ ดั้งเดิมของเทศกาล

ก่อนที่จะเทศกาลรวมกลุ่มนักประพันธ์วงดุริยางค์เครื่องลมชาวไทยอย่าง Thai Wind Composer Festival 2025 จะถูกจัดขึ้นและสำเร็จลงได้ กลไกสำคัญที่ขับเคลื่อนเทศกาลตั้งแต่การเริ่มวางแผนงานอยู่ที่กลุ่มนักประพันธ์เพลงสำหรับ

วงดุริยางค์เครื่องลมกลุ่มเล็ก ๆ กลุ่มหนึ่งที่รวมตัวกันในชื่อวากลุ่ม Thai Wind Composer (TWC) มีผู้ริเริ่มในการจัดตั้ง คือ วิษณภูมิ ชัยวานิชศิริ เป็นนักประพันธ์เพลง วาทยกร และนักดนตรีศึกษาชาวไทย การจัดตั้งกลุ่มดังกล่าวมีการสร้างเว็บไซต์คือ <https://www.thaiwindcomposers.com/> เพื่อเป็นฐานข้อมูลรวบรวมงาน บทประพันธ์สำหรับวงดุริยางค์เครื่องลมของนักประพันธ์คนไทยทุกคน มิได้จำกัดแต่เพียงนักประพันธ์อาชีพ แต่ครอบคลุมไปถึงนักประพันธ์ที่มีผลงานก็สามารถส่งผลงานเข้ามาเป็นข้อมูลในฐานข้อมูลของเว็บไซต์ดังกล่าวได้ โดยไม่เสียค่าใช้จ่ายในการดำเนินการ

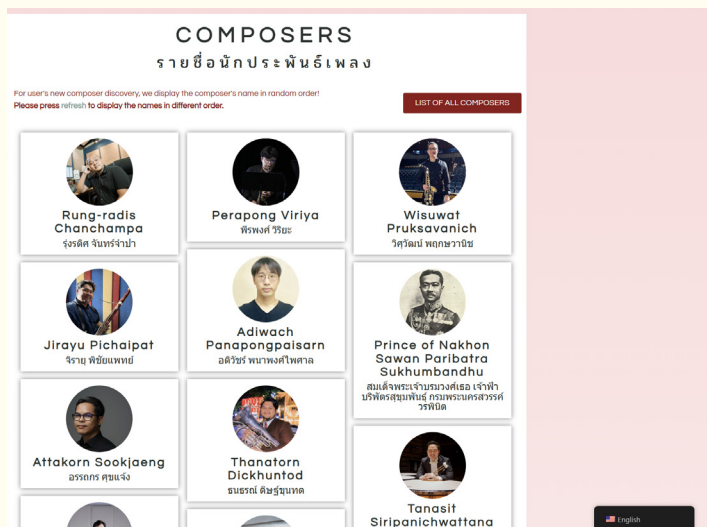
จุดประสงค์ในการจัดตั้งกลุ่ม Thai Wind Composer มีความชัดเจนแต่แรกเริ่ม นั่นคือความต้องการรวมกลุ่มนักประพันธ์เพลงสำหรับดุริยางค์เครื่องลมชาวไทย สำหรับให้นักประพันธ์เพลง ผู้อำนวยเพลง และผู้ที่สนใจในบทประพันธ์เครื่องลม

ทั้งหลายได้ร่วมนำเสนอผลงาน แลกเปลี่ยนความรู้ ความสนใจ สนับสนุนการสร้างชุมชนนักประพันธ์เพลงชาวไทยให้แข็งแรงยิ่งขึ้น มุ่งสู่การแลกเปลี่ยนในระดับสากล

ข้อมูล ณ ปัจจุบันได้มีการรวบรวมผลงานสำหรับวงดุริยางค์เครื่องลมจากนักประพันธ์ชาวไทยกว่า ๔๐ ท่าน กับบทเพลงอีกกว่า ๒๐๐ บทเพลง ซึ่งมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นในทุกไตรมาส อนาคตจึงเชื่อว่างในเว็บไซต์ของกลุ่ม Thai Wind Composer ดังกล่าว จะกลายเป็นฐานข้อมูลที่สำคัญในการสืบค้นบทเพลงสำหรับวงดุริยางค์เครื่องลมของนักประพันธ์ชาวไทยได้เป็นอย่างดี โดยมีได้จำกัดแต่เพียงชาวไทยเท่านั้นที่สามารถเข้าถึงแหล่งข้อมูลเหล่านี้ได้ แต่ยังสามารถเข้าถึงได้ในระดับนานาชาติ ชาวต่างชาติที่มีความสนใจในวงดุริยางค์เครื่องลมไทยก็สามารถเข้าถึงได้โดยทั่วกัน

Thai Wind Composer Blog คืออีกหนึ่งส่วนที่น่าสนใจในพื้นที่เว็บไซต์ของกลุ่ม Thai Wind Composer ที่กำลังเพิ่มจำนวนขึ้น เป็นแหล่งรวบรวมบทความวิชาการฉบับล้าลอง บรรจุองค์ความรู้ทางวงดุริยางค์เครื่องลมต่าง ๆ ตามวาระโอกาสที่เหมาะสมในสังคม เช่น บทความ Grade เพลงคืออะไร? (รู้ไว้ก่อนตัดสินใจเลือกเพลง), Composer Spotlight - International Women's Day ร่วมเฉลิมฉลอง 'วันสตรีสากล' กับนักประพันธ์เพลงวงดุริยางค์เครื่องลมสตรีไทย เป็นต้น

นอกจากผลงานบทประพันธ์เพลงสำหรับวงดุริยางค์เครื่องลมจากนักประพันธ์รุ่นใหม่แล้ว กลุ่ม Thai Wind Composer ยังให้ความสำคัญถึงผลงานชิ้นครูจากนักประพันธ์ผู้ล่วงลับ ทั้งนี้ได้มีการนำร่องโดยการรวบรวมบทเพลงพระนิพนธ์

บางส่วนในหน้าเว็บไซต์ของ Thai Wind Composer

PRINCE OF
NAKHON
SAWAN
PARIBATRA
SUKHUMBANDHU

สมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอ เจ้าฟ้าบริพัตรสุขุมพันธุ์ กรมพระนคร
สวรรค์วรพินิต

[illegible]

• กองดุริยางค์ทหารเรือ. (6 มิถุนายน 2567). ฐานข้อมูลเพลงพระนิพนธ์ สมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอ เจ้าฟ้าบริพัตรสุขุมพันธุ์ กรมพระนครสวรรค์วรพินิต. เข้าถึงได้จาก คณะทำงานการจัดการความรู้ กองดุริยางค์ทหารเรือ ฐานทรัพยากรเฉพาะ: <https://www.rnsm.com/rnsm-military/index.html>

LIST OF COMPOSITIONS

KHAMANE PARK-TOP

Prince of Nakhon Sawan Paribatra
Sukhumbandhu
for Wind Ensemble | 10' 30"
Grade 3 | 1937

KHAMANE BODHISATT
TAO

Prince of Nakhon Sawan Paribatra
Sukhumbandhu
for Wind Ensemble | 24' 30"
Grade 4 | 1931

KHA EK SAI TAO

Prince of Nakhon Sawan Paribatra
Sukhumbandhu
for Wind Ensemble | 21' 30"
Grade 3.5 | 1928

บางส่วนของเว็บไซต์ของ Thai Wind Composer หมวดหมู่ของประวัตินัก
ประพันธ์และผลงานเพลง

ของสมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอ เจ้าฟ้าบริพัตรสุขุมพันธุ์ กรมพระนครสวรรค์วรพินิต หรือทูลกระหม่อมบริพัตร ซึ่งเชื่อว่าในอนาคตจะยังคงมีการเก็บรวบรวมผลงานชิ้นครูผู้ล่วงลับอีกหลายท่าน ที่ได้ทิ้งผลงานไว้สำหรับวงดุริยางค์เครื่องลมหลายบทเพลงเสียงต่อภาวการสูญหาย หลายบทเพลงร้างรจาก การนำมาบรรเลงต่อสาธารณชนมาเป็นเวลายาวนาน นี่จึงเป็นโอกาสดีที่บทเพลงที่เรียบหายไปจะได้นำกลับมาบรรเลงให้กองกังวานอีกครั้ง ทั้งหมดนี้จึงจะแสดงให้เห็นถึงที่มาและแรงขับเคลื่อนของกลุ่ม Thai Wind Composer ที่มีเจตจำนงชัดเจน ในการเป็นแกนนำรวบรวมบทเพลงองค์ความรู้เกี่ยวกับวงดุริยางค์เครื่องลม เพื่อในอนาคตพื้นที่ของกลุ่ม Thai

Wind Composer จะแผ่ขยายออกไป
นอกจากจะเป็นเรื่องของเชิงปริมาณ
ไม่ว่าจะเป็นจำนวนนักประพันธ์
จำนวนบทเพลงที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง
ยังมีเรื่องของเชิงคุณภาพที่
เป็นการแผ่ขยายพรมแดนขององค์
ความรู้อย่างไม่สิ้นสุดต่อไป

Thai Wind Composers Festival 2025

แนวคิดการจัดเทศกาล Thai Wind Composers Festival 2025 เริ่มต้นขึ้นภายหลังที่มีการจัดตั้งกลุ่ม Thai Wind Composer เปรียบเทียบได้ว่าการจัดตั้งกลุ่มดังกล่าวถือเป็นสารตั้งต้นในการจัดเทศกาลครั้งนี้ โดยคณะผู้จัดงานได้มีการประชุมและสรุปสถานที่ในจัดดนตรีคือ อาคารจุฬารณีย์พิศาลศิลป์ คณะมนุษยศาสตร์

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ใน วันที่ ๑-๒ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๖๘ มีการจัดอบรมพร้อมการ แสดงดนตรีมากมายหลายประเด็น หัวข้อต่าง ๆ แบ่งเป็นหมวดหมู่ ได้แก่ Panel Discussion, Composer Talk, Workshop, Market Place, Performance

Panel Discussion

Panel Discussion ในเทศกาลครั้งนี้ได้มีการเชิญวิทยากรผู้มีความรู้ทั้งในด้านการประพันธ์เพลงสำหรับวงดุริยางค์เครื่องลมไปจนถึงศาสตร์อื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องทางด้านดนตรี อันจะสามารถนำมาประยุกต์ใช้ในงานประพันธ์ดนตรีสำหรับวงดุริยางค์เครื่องลมได้ ประกอบด้วย ๓ หัวข้อหลัก ได้แก่

Panel: Composer's Career in
the 21st Century หัวข้อที่ว่าด้วย

การสำรวจบทบาทของนักประพันธ์ดนตรีสำหรับวงดุริยางค์เครื่องลมในยุคปัจจุบัน ซึ่งมีความเปลี่ยนแปลงอย่างมากจากอดีต การอยู่รอดและแนวทางการปฏิบัติจากประสบการณ์ของนักประพันธ์ผู้สร้างสรรค์งานที่มีความท้าทายในยุคปัจจุบัน ผู้ร่วมสนทนา ๔ ท่าน ได้แก่ วิชาญกมล ชัยวานิชศิริ นักประพันธ์ผู้ทำหน้าที่ดำเนินรายการ, ดร.ณรงค์ ปรางค์เจริญ นักประพันธ์และคณบดีวิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล, ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปิยวัฒน์ หลุยลาภประเสริฐ นักประพันธ์เพลงและศิลปินชาวไทย และ Kevin Charoensri นักประพันธ์เพลง นักเปียโน วาทยกร และนักส่งเสริมศิลปะชาวไทย-อเมริกัน

Panel: Field Recording
of Thai Folk Music for Wind
Ensemble ร่วมเสวนาโดย จิตร ภาวี
และผู้ช่วยศาสตราจารย์สงกรานต์

Panel: Composer's Career in the 21st Century

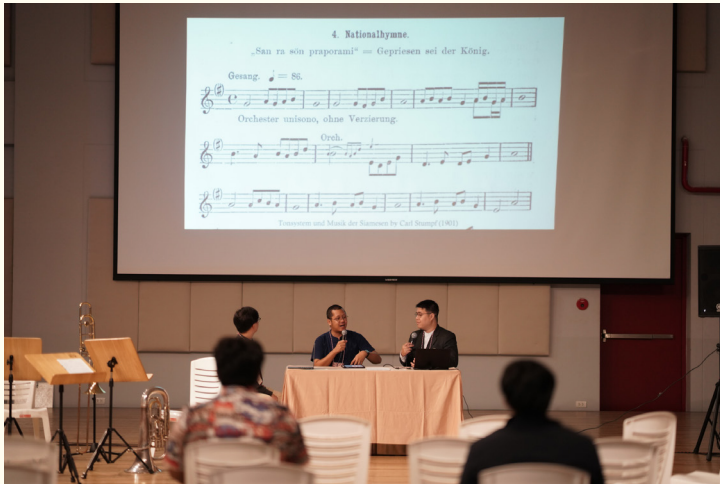
สมจันทร นักมานุษยวิทยาดนตรีชาวไทย การเสวนาในหัวข้อนี้จะอภิปรายเกี่ยวกับการบันทึกเสียงภาคสนาม (Field Recording) ของดนตรีพื้นบ้านไทย โดยยกในกรณีของดนตรีพื้นบ้านภาคเหนือหรือดนตรีล้านนา การเสวนายังกล่าวถึงแนวทางการนำเสียงเหล่านั้นมาใช้ในการประพันธ์ดนตรีสำหรับวงดุริยางค์เครื่องลม ซึ่งเป็นแนวทางที่แม้ว่าจะมีการบุกเบิกมาเป็นระยะเวลายาวนาน แต่การเสวนายังเปิดกว้างให้ผู้เข้าร่วมค้นหาความแปลกใหม่ในความเคยชินภายในกลุ่มดนตรีที่เรียกว่าเป็นวัฒนธรรมท้องถิ่นมากยิ่งขึ้น การเข้าใจโครงสร้างทางวัฒนธรรมดนตรีพื้นบ้านยังสามารถพบความเป็นไปได้ใหม่ ๆ ในการสร้างสรรค์ดนตรีสำหรับวงดุริยางค์เครื่องลม

Panel: Mixed Media and Wind Ensemble เป็นการเสวนาที่ว่าด้วยการประยุกต์ใช้ “สื่อผสม” (Mixed Media) ค้นหาความเป็นไปได้ใหม่ ๆ ของการสร้างงานดนตรีสำหรับวงดุริยางค์เครื่องลม ซึ่งอาจหมายถึงการผสมผสานองค์ประกอบต่าง ๆ เช่น วิดีโอ แสง การแสดงสด หรือการใช้เสียงอิเล็กทรอนิกส์ และอื่น ๆ เพื่อสร้างประสบการณ์ทางดนตรีแก่ผู้ฟังที่แปลกใหม่และหลากหลายมากยิ่งขึ้น ผู้ร่วมเสวนา ได้แก่ ชวิน เต็มสิทธิโชค นักประพันธ์เพลงชาวไทย ทำหน้าที่ดำเนินรายการ, ดร.กิตติพันธ์ จันทรบัวลา ศิลปินเสียงและนักประพันธ์แนวอินเทอร์มีเดีย, ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปิยวัฒน์ หลุยลาภประเสริฐ และผู้ช่วยศาสตราจารย์บุญรัตน์ ศิริรัตนพันธ์ นักประพันธ์เพลงชาวไทย

จะเห็นได้ว่า Panel Discussion ทั้ง ๓ หัวข้อในเทศกาลครั้งนี้ มุ่งเน้นไปที่การสำรวจและประยุกต์ใช้แนวทางใหม่ ๆ ในงานประพันธ์เพลงสำหรับวงดุริยางค์เครื่องลม แม้ในบางประเด็นจะเป็นแนวคิดที่มีการถกเถียงมาอยู่อย่างตลอดเวลา แต่อย่างไรก็ตามการถกเถียงซ้ำแล้วซ้ำเล่าก็สามารถทำให้เกิดมุมมองที่แตกต่าง อันจะทำให้แนวคิดที่เคยมีช่องโหว่เกิดการพัฒนาและสามารถนำไปใช้ก่อให้เกิดประโยชน์ได้จริงในอนาคต

Composer Talk

กิจกรรมดังกล่าวถือเป็นกิจกรรมที่ลดช่องว่างระหว่างผู้ที่ใช้ดนตรีกับผู้ที่สร้างงานดนตรีให้ขยับเข้าใกล้กันมากยิ่งขึ้น แม้ว่าในโลกยุคปัจจุบันจะมีเทคโนโลยีที่ทำให้คนได้พบกันง่ายดายมากยิ่งขึ้น เช่น การประชุม

Panel: Field Recording of Thai Folk Music for Wind Ensemble

Panel: Mixed Media and Wind Ensemble

ออนไลน์หรือการใช้วิดีโอคอลต่าง ๆ แต่กระนั้นการจัดกิจกรรมในหมวดหมู่ของ Composer Talk นี้ กลับมีแรงส่งเสริมให้ผู้เข้าร่วมได้สัมผัสถึงแนวคิดและแรงผลักดันบางอย่างที่นักประพันธ์หลาย ๆ ท่านได้เข้ามาถ่ายทอด ข้อความเหล่านี้อาจจะเห็นเป็นส่วนตัวของผู้เขียนเอง แต่หากยกตัวอย่างง่าย ๆ ว่าการพบปะคนจริง ๆ ย่อมดีกว่าพบกันผ่านอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ ที่อาจ

จะปิดกั้นอารมณ์ อารมณ์ร่วม หรือแรงบันดาลใจบางอย่างไปอย่างน่าเสียดาย โดยนักประพันธ์ที่ได้เข้ามาแลกเปลี่ยนประสบการณ์ในเทศกาลครั้งนี้ ได้แก่ ดร.ณรงค์ ปรารงค์เจริญ Kevin Charoensri และ Nathan Dumrongthai

Workshop & Masterclass
ถือเป็นกิจกรรมที่มีหัวข้อในการเข้าร่วมและรับฟังหลากหลายมาก

ที่สุด ทั้งยังสามารถลงมือปฏิบัติได้จริงขณะเข้ารับการอบรมในหลายหัวข้อ โดยเปิดโอกาสให้ผู้เข้าร่วมเทศกาลได้มีโอกาสเรียนรู้และพัฒนาทักษะที่เกี่ยวข้องกับงานเพลงสำหรับวงดุริยางค์เครื่องลมและอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องในหลายมิติ

มิติด้านความสร้างสรรค์: มีหัวข้อเกี่ยวกับการประพันธ์เพลง เช่น Fundamental and Basic Composition และ Composition Masterclass: Million Wind Philharmonic Call for Score ซึ่งเปิดโอกาสให้ผู้เข้าร่วมได้เรียนรู้เทคนิคการประพันธ์เพลงสำหรับวงดุริยางค์เครื่องลมในระดับพื้นฐานจนถึงการประพันธ์เพลงในขั้นที่สูงขึ้น

มิติด้านการแสดง การศึกษา และนวัตกรรม: มีหัวข้อที่เกี่ยวข้องได้แก่ Youth Forum ที่เปิดโอกาสให้คนรุ่นใหม่สามารถเข้าถึงแนวคิดทางการศึกษาดนตรีผ่านกิจกรรมทางดนตรี หรือหัวข้อ The Sounds of Tomorrow สะท้อนให้เห็นถึงการเปิดพื้นที่สำหรับนวัตกรรมทางดนตรีในอนาคตที่เสียงดนตรีจำเป็นหรือไม่ที่ต้องมาจากเครื่องดนตรี?

มิติด้านเทคโนโลยีและการจัดการ: มีการอบรมการใช้โปรแกรม Free Notation Software for All—Musescore เพื่อช่วยในการเขียนโน้ตเพลงที่เป็นตัวเลือกหนึ่งสำหรับบุคลากรทางดนตรีที่ต้องการเรียนรู้ทางเลือกใหม่ในการสร้างสรรค์บทประพันธ์ทางดนตรีของตน และยังครอบคลุมไปถึงการเผยแพร่ผลงานด้วย

มิติด้านทฤษฎีเฉพาะทาง: เช่น ในหัวข้อ Flexible Score ที่เป็นการเจาะลึกไปที่การจัดการและทำความเข้าใจการจัดทำบทเพลงสำหรับวงดุริยางค์เครื่องลมบนสกอาร์เพลง

แบบยืดหยุ่น อันเป็นรูปแบบทางเลือกในยุคสมัยที่วงดนตรีมีความหลากหลายและแปรเปลี่ยนตลอดเวลาตามบริบทของสังคมในพื้นที่ซึ่งเป็นประโยชน์สำหรับนักประพันธ์และนักเรียบเรียงเพลงในยุคปัจจุบันได้เป็นอย่างดี

กิจกรรมทั้งหมดในส่วนของการ Workshop นี้ จึงมิใช่แค่การรับฟังบรรยาย แต่ยังเป็นพื้นที่ที่เปิดขึ้นสำหรับผู้สนใจได้มีโอกาสลงมือปฏิบัติจริง ผ่านการนำเสนอของผู้มีประสบการณ์ สามารถตอบข้อซักถามได้โดยทันทีเมื่อเกิดข้อสงสัย ทำให้ผู้เข้าร่วมสามารถนำความรู้ไปใช้ได้ทันที ขอบเขตของเนื้อหาจึงครอบคลุมทุกแง่มุมของการเป็นนักดนตรีหรือผู้ทำงานในวงการดนตรีในยุคปัจจุบัน

Market Place

Market Place เป็นกิจกรรมเล็ก ๆ ที่จัดขึ้นภายในงาน ด้วยเหตุผลและแนวคิดที่ว่า การเปิดพื้นที่รับฟังความคิดเห็น ชาวสาร หรือประเด็นอื่น ๆ จะทำให้เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกันภายในงาน แม้ว่าจะมีการเชิญวิทยากรผู้ทรงคุณวุฒิท่านต่าง ๆ เข้ามาให้ความรู้และแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับผู้ร่วมงาน แต่อย่างไรก็ตาม การเปิดโอกาสให้ผู้คนที่หลากหลายได้มีโอกาสแลกเปลี่ยนโดยมีพื้นที่นำเสนอความคิดอย่างเป็นรูปธรรม จนทำให้แนวความคิดต่าง ๆ ที่ถูกนำเสนอ มีความน่าสนใจและได้รับความสนใจมากยิ่งขึ้น

ดังนั้น กล่าวได้ว่าการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ อาจจะไม่จำกัดอยู่แค่การบรรยายจากวิทยากรผู้ทรงคุณวุฒิเท่านั้น แต่กิจกรรม Market Place นี้ยังเปิดโอกาสให้ผู้คนหลากหลายกลุ่มได้นำเสนอความคิดและ

Composer Talk

Workshop & Masterclass: Youth Forum

ประเด็นที่น่าสนใจของตนเอง ซึ่งจะช่วยสร้างการมีส่วนร่วมและทำให้เกิดการแลกเปลี่ยนความรู้ที่ลึกซึ้งยิ่งขึ้นภายในงาน

Performance

Performance หรือการแสดงดนตรี ถือเป็นหนึ่งในผลลัพธ์สำคัญที่เมื่อนักประพันธ์ได้สร้างสรรค์งานของตนเองขึ้นมา ก็จำเป็นต้องมีการนำเสนอผลงานเพลงในรูปแบบ

ของการแสดง ผ่านกระบวนการฝึกซ้อม แลกเปลี่ยนแนวคิดระหว่างนักประพันธ์และผู้บรรเลง ในเทศกาลครั้งนี้มีวงดนตรีจำนวน ๓ วงที่ร่วมบรรเลงผลงานจากนักประพันธ์เพลงชาวไทยหลาย ๆ ชิ้น ได้แก่ Sai Lrom Sextet หรือวงดนตรีสายลม ถือเป็นวงดนตรีที่รวมกลุ่มนักดนตรีคลาสสิกรุ่นใหม่จากประเทศไทย ด้วยจุดประสงค์เดียวกันคือการเผยแพร่และขยายฐานความนิยมของดนตรี

Workshop: Flexible Score

คลาสสิกในประเทศ ประกอบไปด้วยสมาชิกทั้งหมด ๗ ท่าน ได้แก่ ธนวิชญ์ แดงจุด (ฟลูต) โยชิโอะ คุณวัฒน์ภักดี (โอโบ) นพวีร์ อารีย์ (คลาริเน็ต) คุณาทร ทิมกุล (บาสซูน) ทนุพน ชมสมุทร (เฟรนช์ฮอร์น) ณัฏฐิน ตั้งควัฒนา และธนสิตา พู (เปียนโน) โดยสมาชิกทุกท่านได้สำเร็จการศึกษาจากหลักสูตรเตรียมอุดมดนตรี (Young Artists Music Program) จากวิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล ทั้งนี้แต่ละคนได้สั่งสมประสบการณ์และพัฒนาฝีมืออย่างต่อเนื่อง โดยได้รับโอกาสสำคัญในการแสดงร่วมกับวงออร์เคสตราชั้นนำระดับประเทศมาแล้วหลายวง อาทิ วงดุริยางค์ฟิลฮาร์โมนิกแห่งประเทศไทย (TPO) วงดุริยางค์ซิมโฟนีกรุงเทพ (RBSO)

และวงดุริยางค์กรุงเทพมหานคร (BMO) นอกจากการเป็นนักแสดงดนตรีมืออาชีพแล้ว กลุ่มสมาชิก Sai Lrom Sextet เหล่านี้ยังทำหน้าที่

เป็นผู้ถ่ายทอดความรู้และสร้างแรงบันดาลใจให้แก่นักเรียนและเยาวชนในหลายสถาบันการศึกษา เพื่อให้ดนตรีคลาสสิกยังคงเป็นส่วนหนึ่ง

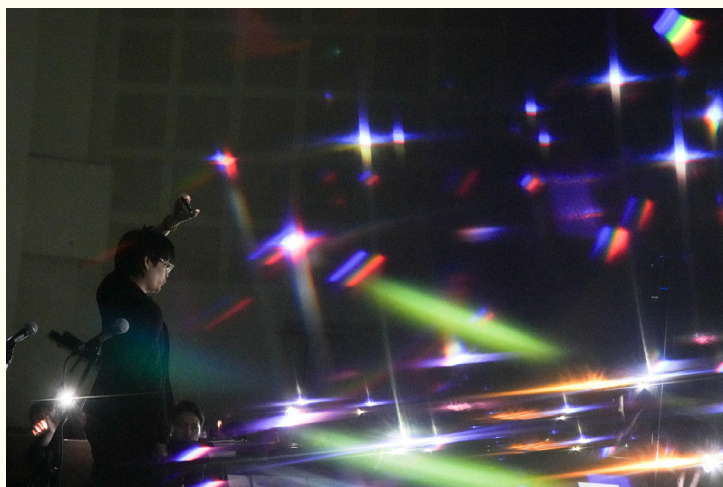
Market Place

Sai Lrom Sextet

Kasetsart Winds

Million Wind Philharmonic

ที่สำคัญและพัฒนาต่อไปในสังคม
วงกว้างของประเทศไทย

วงดนตรีที่สอง คือ **Kasetsart Winds** หรือวงดุริยางค์เครื่องลมแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วงดนตรีที่ก่อตั้งขึ้นในปี พ.ศ. ๒๕๔๐ ด้วยจุดประสงค์เพื่อยกระดับศักยภาพนิสิตด้านการแสดงดนตรี โดยเริ่มต้นจาก

กลุ่มนิสิตสาขาดนตรีตะวันตกและผู้สนใจที่มีประสบการณ์ด้านวงโยธวาทิตรวมตัวกันในชื่อ Kasetsart University Symphonic Band ก่อนที่จะมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ทั้งในด้านคุณภาพและโครงสร้าง โดยมีการเพิ่มเครื่องดนตรีประเภทเครื่องสายเข้ามา เพื่อสร้างมิติทางเสียงที่หลากหลายยิ่งขึ้น

จนมีสมาชิกเพิ่มขึ้น และเปลี่ยนชื่อเป็น Kasetsart University Wind Symphony โดยปัจจุบันวงเป็นที่รู้จักในนาม Kasetsart Winds ซึ่งสะท้อนถึงภาพลักษณ์ที่ทันสมัยและมุ่งมั่นสู่เวทีระดับโลก ปัจจุบันมีสมาชิกมากกว่า ๑๐๐ คน และเป็นส่วนสำคัญในรายวิชาดุริยางค์เครื่องลมของหลักสูตรดนตรีตะวันตก และด้วยคุณภาพพระดับสูงนี้เองส่งผลให้ Kasetsart Winds ได้รับการยอมรับในระดับนานาชาติ โดยเคยเข้าร่วมการประกวด World Music Contest (WMC) ที่ประเทศเนเธอร์แลนด์ถึงสองครั้ง (ปี ค.ศ. ๒๐๑๓ และ ๒๐๑๗) และล่าสุดในปี ค.ศ. ๒๐๒๓ วงได้รับเชิญให้แสดงในงานสัมมนา Texas Bandmasters Association (TBA) ที่สหรัฐอเมริกา กล่าวได้ว่า Kasetsart Winds เป็นวงดนตรีระดับนักศึกษาที่ประสบความสำเร็จในระดับนานาชาติ มีผลงานเป็นที่ประจักษ์โดยทั่วไป

กลุ่มผู้จัดงาน นักประพันธ์ และวิทยากร Thai Wind Composers Festival 2025

วงดนตรีที่สาม คือ Million Wind Philharmonic ถือเป็นวงดุริยางค์เครื่องลมสำคัญของประเทศไทย ซึ่งได้รวมนักดนตรีอาชีพจากหลากหลายวงดนตรีอาชีพ จากหน่วยงานรัฐและเอกชนมากมายมารวมตัวกัน แรกเริ่มเดิมที การรวมตัวครั้งนี้ส่วนหนึ่งก็มีเหตุผลในเรื่องของการประกวดดนตรีเข้ามาเกี่ยวข้อง แต่ภายหลังการจัดตั้งวงและมีกิจกรรมทางดนตรีอย่างต่อเนื่อง ทำให้ปัจจุบัน Million Wind Philharmonic เป็นวงดุริยางค์เครื่องลมคุณภาพวงหนึ่งของประเทศไทย ที่นำเสนอผลงานเพลงสำหรับวงดุริยางค์เครื่องลมทั้งจากนักประพันธ์ชาวไทยและชาวต่างประเทศ

ตลอดเทศกาลทั้ง ๒ วัน วงดนตรีทั้ง ๓ วงได้มอบความรู้ความบันเทิงและสุนทรียะทางวงดุริยางค์

เครื่องลมอย่างเต็มเปี่ยมแก่ผู้เข้าร่วมรับชมและรับฟัง เป็นโอกาสที่หาได้ไม่บ่อยครั้งที่รสชาติทางสุนทรียะของวงดุริยางค์เครื่องลมจะถูกจัดสรรมาอย่างอัดแน่นพร้อมองค์ความรู้อื่น ๆ ที่ประกอบกันอยู่ในเทศกาลครั้งนี้

unสรุป

นับเป็นครั้งแรกที่มีการจัดเทศกาลรวมตัวบุคลากรทางการประพันธ์งานดนตรีสำหรับวงดุริยางค์เครื่องลมอย่างจริงจัง ในมุมมองของผู้เขียนที่มีโอกาสได้สัมผัสและมีส่วนในกระบวนการทำงานของเทศกาลครั้งนี้ตั้งแต่ต้น ได้เห็นถึงความตั้งใจและความพยายามของทางผู้จัด จึงขอขอบคุณผู้มีส่วนร่วมทุกท่านที่สร้างสรรค์พื้นที่อันนำมาสู่การแลกเปลี่ยนทางความคิดที่ดีในสังคมดนตรีของไทยออกมาได้เป็นอย่างดี

มองไปในอนาคต เทศกาลครั้งนี้สามารถถอดบทเรียนได้อีกหลายประการ เพื่อพัฒนาปรับปรุงช่องโหว่และข้อบกพร่องที่เกิดขึ้น อันจะนำไปสู่เทศกาลนักประพันธ์เพลงสำหรับวงดุริยางค์เครื่องลมที่สมบูรณ์แบบมากยิ่งขึ้น และเชื่อว่าจะใช้เวลาที่ไม่นานเกินรอ เหล่าผู้นิยมชมชอบงานดนตรีสำหรับวงดุริยางค์เครื่องลมคงจะได้มีโอกาสพบกับเทศกาลดี ๆ อีกไม่นานเกินรอครับ

Finding the Zone: Practical Hints for Performance by Prof. Dr. Peter Amstutz

เรื่อง:
ศรสรวง ตั้งสินมั่นคง (Sornsruang Tangsinmonkong)
อาจารย์ประจำสาขาวิชาเปียโน
วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล

การซ้อมสำหรับนักเปียโนทุกคน เป็นสิ่งที่หลีกเลี่ยงไม่ได้เพื่อที่จะพัฒนาฝีมือตนเอง การฝึกซ้อมนั้นมีหลากหลายวิธีให้เลือกใช้ แต่วิธีการซ้อมให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุดในเวลาที่จำกัดนั้นเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่ง เพราะนักเรียนเปียโนต้องมีช่วงที่สอบ ช่วงที่ต้องแสดง การที่จะทำให้พร้อมที่สุดเพื่อทำการแสดงในเวลาที่จำกัด การเลือกใช้กลวิธีในการซ้อมเพื่อให้สำเร็จตามเป้าหมายที่ได้ตั้งไว้จึงเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่ง กิจกรรมการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมที่ Amstutz Music School (โรงเรียนดนตรีอัมสตัทซ์) จัดขึ้นในวันศุกร์ที่

๑๓ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๘ เวลา ๙.๐๐-๑๒.๐๐ น. ในหัวข้อ Finding the Zone: Practical Hints for Performance ซึ่งการฝึกซ้อมดูเป็นหัวข้อที่ธรรมดาแต่ไม่ธรรมดา นำโดย Prof. Dr. Peter Amstutz เป็น Professor Emeritus of Piano ที่ West Virginia University ผู้มีประสบการณ์การสอนอย่างยาวนาน แสดงเปียโนมาแล้วทั่วโลก และเคยเป็นนักเรียนของ Leon Fleisher นักเปียโนชื่อดังชาวอเมริกัน ได้มาบรรยายและจัดกิจกรรมแลกเปลี่ยนประสบการณ์และให้ความรู้เกี่ยวกับการฝึกซ้อมเปียโน ซึ่งเป็น

หัวข้อสำคัญที่ได้เปิดประสบการณ์ใหม่ให้การซ้อมเปียโนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

Dr. Amstutz เปิดประเด็นด้วยคำถามเกริ่นนำ คือ “เมื่อใดที่นักเรียนของเราเล่นเปียโนได้ดีที่สุด” (“When do our students play their best?”) ซึ่งคำตอบส่วนใหญ่ คือ เล่นดีที่สุดเมื่อฝึกซ้อม คำตอบหนึ่งจาก Dr. Amstutz คือ ประสบการณ์ ถ้าเรามีประสบการณ์กับบทเพลงนั้น ๆ รู้จักบทเพลงได้ดี เราจะบรรเลงได้ดี รวมถึงการเลือกความรู้สึกในการแสดงนั้นเป็นส่วนสำคัญที่จะทำให้นักเรียนเปียโน

FINDING THE ZONE: PRACTICAL HINTS FOR PERFORMANCE

BY PROF. DR. PETER AMSTUTZ

Please join us at AMS for an interactive session with Dr. Peter Amstutz, investigating immediately useful principles of interpretation, memorization, and performance at the piano.

Explore unlimited possibilities for depth of individual expression, improved security, and better management of nervousness as we help our students prepare for performance.

RSVP ONLY !!! (Limited seat)
1100 THB / Participant
Date: Friday 13th June 2025
Venue: Amstutz Hall, Amstutz Music School
Time: 9:00 – 12:00
Package Includes: Certificate & Video

**SCAN QR CODE
FOR MORE INFORMATION
& REGISTRATION**

LINE @amsventures ☎ 089-133-6211 ✉ amstutzmusic@gmail.com

ที่มา: Amstutz Music School

แสดงออกมาได้ดี

Dr. Amstutz ได้กล่าวถึงตัวชี้วัดที่สำคัญที่สุด ๓ อย่าง ในทุก ๆ บทเพลง คือ ๑) Dynamics ๒) Rubato และ ๓) Articulations ในการบรรยายได้ยกตัวอย่างการเล่น C major scale ขาขึ้น โดยการเล่นแบบแรก คือ โน้ตบางตัวดังกว่าตัวอื่น สิ่งที่ครูต้องสังเกตและบอกนักเรียนได้ชัดเจนคือ มีความผิดปกติที่โน้ตไหนบ้าง เช่น โน้ต D ดังกว่าโน้ตอื่น ซึ่งก็ตรงกับตัวชี้วัดแรก คือ Dynamics ตัวอย่างถัดมา Dr. Amstutz เล่นโน้ตบางตัวยาวกว่าบางตัว และมีเสียงที่ปนกัน

หน้าที่ของครูต้องระบุได้ว่า เสียงที่ปนกันคือนีวโน้ตที่ยกไม่ชัดเจน จากตัวอย่างคือ นีว ๔ และนีว ๕ จึงทำให้เสียงโน้ตปนกัน ซึ่งสองข้อนี้ตรงกับหัวข้อที่ ๒) Rubato และ ๓) Articulations คือ ความยาวของโน้ตไม่เท่ากัน และการกดสั้นยาวของโน้ตแต่ละโน้ตไม่เหมือนกัน หัวข้อถัดมาที่น่าสนใจ คือ ได้ยินก่อนแล้วเล่นทีหลัง “Hear first play second” ก่อนที่นักเปียโนและนักเรียนจะเล่นต้องรู้ก่อนว่าเสียงโน้ตที่วางแผนจะเล่นออกมาเป็นอย่างไร แล้วจึงเล่นออกมาให้เหมือนเสียงที่อยู่ในหัว ในการ

บรรยาย Prof. Dr. Amstutz ได้ยกตัวอย่าง Nocturne in E-flat Major Op. 9 No. 2 ประพันธ์โดย Frédéric Chopin ซึ่งเป็นเพลงที่นักเปียโนทุกคนรู้จัก โดยวิธีของ Prof. Dr. Amstutz ทำโดยการเล่นโน้ตเริ่มแล้วไม่เล่นต่อ ทำให้ผู้เข้าฟังได้คิดว่าเสียงโน้ตตัวถัดไปควรจะเป็นอย่างไรคำถามที่น่าสนใจของท่านองหลักของ Chopin’s Nocturne บทนี้คือ โน้ตตัวไหนในท่านองมือขวาที่สำคัญที่สุด (รูปที่ ๑)

ในการแลกเปลี่ยนความเห็น บางคนคิดว่าตัว G บางคนคิดว่าเป็นตัว F แรก แต่สำหรับ Dr. Amstutz

PROF. DR. PETER AMSTUTZ

Peter Amstutz is Professor of Piano at West Virginia University. A medalist in the Casagrande International Piano Competition in Italy and a prizewinner in the Maryland International Piano Competition (subsequently renamed in honor of William Kapell), Amstutz has performed throughout Europe and the United States; he has also made many tours of Asia, presenting recitals and master classes in major cities of Japan, Malaysia, Indonesia, Thailand, and the Peoples Republic of China.

Examples of critical acclaim for performances by Peter Amstutz have appeared in The New York Times ("Sweetly singing tone..."), the Denver Post ("Crisp, crystalline touch...a joyous performance"), the Edinburgh, Scotland Evening News ("Fresh and stylish...a fine performance") and the Saarbruecken, Germany Saarbruecker Zeitung ("A great talent...unforgettable").

Amstutz has served as judge for the National Piano Festival in Kuala Lumpur, Malaysia; for the William S. Boyd International Piano Competition in Augusta, Georgia; and for the 2018 Thailand International Piano Competition in Bangkok. The 2020 Shanghai International Online Piano Competition commissioned Dr. Amstutz to create a featured two-hour video, entitled Living with Beethoven (in English with Mandarin subtitles, available on YouTube and Bili Bili).

During his student days at the Peabody Conservatory of Music, Peter Amstutz earned his Master of Music and Doctor of Musical Arts degrees as a student of Leon Fleisher and his Bachelor of Music degree with Walter Hautzig. Through those masters and their teachers, his lineage traces (through Artur Schnabel, Theodor Leschetizky, and Carl Czerny) directly back to Beethoven. His 1977 doctoral dissertation (Peabody Conservatory) was a book-length analytical study of Beethoven's Sonata No. 32 in C minor, Op. 111. As a Fulbright Scholar, he also studied in Austria for two years with Dieter Weber and Noel Flores at the Vienna Academy of Music.

Prior to joining the WVU faculty in 1988, Prof. Amstutz taught at the University of Colorado and at Oklahoma State University, where he received OSU's highest prize for individual professors, the Burlington-Northern Faculty Achievement Award. He brings an enthusiastic and friendly approach to his teaching, which emphasizes thoughtful and practical suggestions for individual interpretation. During almost five decades of full-time teaching, Dr. Amstutz has explored a wide variety of repertoire with his students, including most of Beethoven's piano works (among them the major variation sets, many chamber works, and all of the sonatas and concertos). At WVU he also offered a semester graduate course entitled "Living with Beethoven," for DMA piano students. Among his former students are many competition prizewinners and current faculty members at universities throughout the United States and Asia.

ที่มา: Amstutz Music School

คือ F ตัวหลัง ซึ่งเสียงของแต่ละคนที่ได้ยินในหัวที่ไม่เหมือนกันทำให้ตีความบทเพลงออกมาไม่เหมือนกัน วิธีหนึ่งที่ Dr. Amstutz ชอบใช้ในการสอนนักเรียนคือ การปิดฝาเปียโนแล้วเล่น วิธีนี้ทำให้เราได้จินตนาการเสียงที่จะเล่นออกมาได้ชัดเจน เมื่อชัดเจนแล้วจึงมาเล่นบนคีย์เปียโนจริง ๆ

หัวข้อถัดมาที่กล่าวถึงและมีความสำคัญสำหรับนักเปียโนทุกคนคือ นักเปียโนเล่นผิดพลาดเพราะอะไร? นักเปียโนหรือนักเรียนเปียโนมักคิดว่าเป็นเพราะเล่นโน้ตตรงนั้นไม่ได้ Dr. Amstutz กล่าวว่า สาเหตุ

ที่แท้จริงคือ ไม่ใช่ว่าเล่นโน้ตตัวนั้นไม่ได้ แต่ว่าการเชื่อมต่อก่อนมาที่โน้ตตัวนั้นไม่ชัดเจนและมีปัญหาก่อนมาถึงโน้ตตัวที่เล่นผิด ดังนั้นการฝึกซ้อมต้องมาจากการเล่นโน้ตก่อนหน้า และทำให้โน้ตก่อนหน้าที่จะถึงตรงที่เป็นปัญหานั้นรู้สึกง่ายขึ้นและมีความมั่นใจเพื่อที่จะแก้ไขโน้ตนั้นได้อย่างถูกต้อง

เรื่องการจำบทเพลง (memorize) เป็นอีกหัวข้อหนึ่งที่ท่านักเปียโนปวดหัว โดยเฉพาะเมื่อนักเปียโนต้องจำเพื่อแสดง สำหรับนักเรียนเปียโนก็ต้องจำเพื่อสอบและแสดงประเด็นที่เกิดขึ้น คือ เราจำราย

ละเอียดอย่างไรเพื่อการแสดง? ในความเป็นจริงแล้ว แทบเป็นไปไม่ได้ที่มนุษย์จะจำรายละเอียดอันมากมายในบทเพลง สิ่งที่เราจำได้แล้วนำไปแสดงคือ การจำความต่อเนื่องในบทเพลงแล้วแสดงออกมา การเล่นโน้ตผิดจึงหมายถึงภาพการเล่นให้เชื่อมต่อไปที่โน้ตตัวที่พลาดนั้นไม่ชัดเจน วิธีหนึ่งที่สามารถนำไปใช้แก้ปัญหาได้ คือ การปิดเปียโนเล่นซึ่งจะบังคับให้สมองและหูได้ยินและมองถึงความเชื่อมโยงของแต่ละโน้ตได้ชัดเจน ทำให้ช่วยในการจำโน้ตได้ดีขึ้น ส่วนการแก้ไขเมื่อเกิดการลืมโน้ตขึ้น (memory slips) สามารถ

รูปที่ ๑ ทำนองมือขวาจาก Chopin's Nocturne in E-flat major Op. 9 No. 2

แก้ไขได้โดยการใส่จุดเริ่มต้นในบทเพลง (adding starting point) เพื่อเวลาเกิดปัญหาก็จะขึ้นที่จุดถัดไปได้เลย ไม่ต้องขึ้นเพลงใหม่หรือขึ้นจุดที่ห่างไกลจากจุดที่ผิดพลาด

การเล่นเสียงให้ออกมาไพเราะ (the sweet zone) นั้น ต้องอาศัยอะไรบ้าง ผู้เล่นต้องได้ยินเสียงในหัวที่ไพเราะก่อน และนำเสียงที่อยู่ในหัวแสดงออกมาโดยอาศัยการเล่นตามหัวข้อ ๓ หัวข้อสำคัญที่ได้กล่าวไว้ข้างต้น (dynamics, rubato และ articulations) รวมถึงการรับรู้ของผู้เล่นและผู้ฟังด้วยว่าดนตรีรูปแบบไหนควรจะมีโทนเสียงแบบใด Dr. Amstutz ได้ยกตัวอย่างเดิมจากการเล่น Chopin's Nocturne Op. 9 No. 2 โดยเล่นโน้ต Bb-G โดยเล่นตัว G ดังติดปกติ แล้วถามผู้ฟังว่าเกิดอะไรขึ้น มีผู้เข้าร่วมท่านหนึ่งตอบว่า "Harsh sound" ซึ่งจริง ๆ แล้ว คือ การเล่นโน้ตตัว G ดัง ไม่สนใจโน้ตตัว Bb ว่าเล่นนำมาดังขนาดไหน คือ เสียงออกมามีดังเกินความคาดหมายของผู้ฟังว่าจะได้ยิน จึงทำให้เกิดเสียงกระด้าง ผู้ฟังไม่ได้คาดหวังว่าจะเจอเสียงดังทันทีในโน้ต

ตัวที่สองของทำนองอันไพเราะของ Chopin's Nocturne บทนี้

สิ่งที่สร้างสีสันในการร่วมกิจกรรม คือ การให้ทุกคนปิดตา แล้ว Dr. Amstutz กดเปียโนด้วยเสียงต่างกัน ๓ แบบ แบบแรกกดเสียงปกติ แบบที่สองเสียงออกมาแบบดังกระแทก และแบบที่สามเสียงเบาแบบไม่มีแรง Dr. Amstutz ถามผู้เข้าร่วมว่าเสียงแบบนี้เป็นอย่างใดและคิดว่าทำอย่างไร ปรากฏว่าผู้เข้าร่วมเดาไปต่าง ๆ นานา แต่ความเป็นจริงแล้ว การกดแบบแรก Dr. Amstutz ให้ข้อมือตั้ง แต่กดคีย์ช้า ๆ การกดแบบที่สองที่เสียงดัง Dr. Amstutz กดจากที่คีย์นิ้วแบนแต่กดเร็วและแรง ส่วนแบบที่สามไม่มีใครเดาถูก เพราะ Dr. Amstutz กดคีย์ช้า ๆ ด้วยแท่งพลาสติกเหมือนแท่งยาต้มเรียกเสียงฮาจากผู้ร่วมกิจกรรม Dr. Amstutz กล่าวว่า เมื่อพูดถึงการสร้างเสียงจากเปียโน เราต้องมาดูกลไกการสร้างเสียง ในความเป็นจริงแล้ว การสร้างเสียงจากเปียโนไม่ว่าดังหรือเบา ทุกเสียงมาจากค้อนเคาะสายเปียโนเท่านั้น ดังนั้นเสียงจะดังหรือไม่ ต่างที่ความเร็ว

ของ hammer ที่เคาะสายเปียโน นักเปียโนต้องรู้กลไกการเกิดเสียง และยังต้องรู้ลักษณะของเพลงด้วยว่าเพลงแบบไหนควรใช้เสียงแบบใด ตัวอย่างเช่น ถ้าเล่น Mozart ด้วยเสียงดังและหนักเกินไป ก็จะไม่อยู่ช่วงที่ไพเราะในบทเพลงนั้น เพราะไม่ใช่เสียงที่ผู้ฟังคาดคิดว่าจะได้ยิน

เมื่อกล่าวถึงการใช้ pedal เราใช้ sustain pedal อย่างไร เมื่อใช้ sustain pedal ตัว damper จะออกมาจากสายเปียโน ทำให้สายเปียโนสั่น เมื่อสั่นแล้ว เสียงที่เกิดขึ้นนั้นมี harmonic series ลอยมาในอากาศ ซึ่งมันก็มีครบทุกเสียง คำถามคือ เราใช้ pedal อย่างไร จึงจะเหมาะสม Dr. Amstutz ได้ยกตัวอย่างจากทำนองเริ่มของ Chopin's Nocturne in E-flat major Op. 9 No. 2 ซึ่งบางคนบอกว่าให้เหยียบก่อนเริ่มเลย คำถามถัดมาคือ เปลี่ยนที่ใดถ้าไม่เปลี่ยนเลยก็เกิดเสียงกีดกัน (dissonance) เพราะโน้ตทำนองไม่ได้อยู่ในคอร์ดทำให้เกิดเสียงกีดกันเราก็ต้องเปลี่ยน pedal ให้เหมาะสม Dr. Amstutz ได้แนะนำการใช้ sustain pedal ตามรูปที่ ๒

Andante ♩ = 132

รูปที่ ๒ การใช้ pedal ที่เหมาะสมกับ Chopin's Nocturne in E-flat major Op. 9 No. 2 m. 1

นอกจากนี้ Dr. Amstutz ได้กล่าวถึงในบางกรณีการใช้ pedal ที่ดีนั้น ทำให้สามารถคุมเสียงออกมาได้ง่าย ตัวอย่างบทเพลงที่เหมาะสมกับการใช้ pedal ที่ดีนั้น ได้แก่ ท่อน Prelude จาก Prelude and Bach Prelude and Fugue No. 1 Well Tempered Clavier, Book 1

การใช้ sostenuto pedal ใช้อย่างไร sostenuto pedal เป็น pedal ที่อยู่ตรงกลางของ Grand Piano ซึ่งจะทำให้โน้ตตัวที่ sostenuto pedal นั้นมีเสียงกังวาน โดยโน้ตตัวอื่นที่เล่นตามมาในขณะที่ใช้ไม่มีเสียงกังวานตามมา บทเพลงที่เหมาะสมคือบทเพลงที่โน้ตเบสอยู่ที่ register ต่ำ แล้วตามด้วยโน้ตตัวอื่นที่ไม่ต้องการให้เสียงกังวานหรือไม่ต้องการใช้เสียงเบสนั้นปนกับโน้ตตัวถัดมา บทเพลงของนักประพันธ์เพลงที่มีโอกาสได้ใช้สูง ได้แก่ บทเพลงในยุค Impressionism เช่น Claude Debussy และ Gabriel Fauré นักเปียโนสามารถใช้ pedal sostenuto

pedal และ sustain pedal พร้อมกันได้ โดยเท้าซ้ายใช้ sostenuto pedal และเท้าขวาใช้ sustain pedal ในการเปลี่ยนคอร์ดเพื่อหลีกเลี่ยงเสียงนอกคอร์ดกีดกัน

เมื่อเจาะมาถึง sweet zone คือการบรรเลงเสียงที่ออกมาไพเราะเหมาะสมกับบทเพลงที่เล่น สิ่งสำคัญที่ควรกล่าวถึงตัวชี้วัดที่สองคือ rubato ซึ่งเกี่ยวกับเรื่องของเวลา (timing) จากตัวอย่างจากประโยคแรกของบทเพลง Chopin's Nocturne Op. 9 No. 2 ถ้าเราให้ความสำคัญกับตัว G แรก โดยการดึงเวลาไว้นิดหนึ่ง แต่ถ้าเราให้ความสำคัญกับตัว F ด้านหลังด้วย เราก็จะดึงอีก สิ่งที่เกิดขึ้นคือ จะเป็นการดึงเวลามากไปหรือไม่ และทำให้บทเพลงนั้นไม่ไหลลื่นอย่างที่เราต้องการเป็น ดังนั้นการเลือกที่จะ rubato ตัว F ที่สองด้านหลัง จะเป็นทางเลือกที่เหมาะสมกว่า (รูปที่ ๓)

หัวข้อถัดมา คือ การเลือกความเร็วในการซ้อมเพลง โดยปกติ

นักเปียโนจะคุ้นกับการซ้อมซ้ำซึ่งเป็นสิ่งที่ดี เพราะจะทำให้นักเปียโนเก็บรายละเอียดได้ดี แต่ในบางกรณีการเล่นซ้ำไม่ได้ช่วยเสมอไป ในกรณีที่ต้องการเห็นทิศทางหรือเห็นประโยคของบทเพลง เราต้องซ้อมให้เร็ว เพื่อให้เห็นทิศทางว่าทำนองจะไปทางไหน ควรที่จะทำเสียงให้ดังขึ้นเบาลง หรือ rubato หรือใช้ articulations อย่างไรจึงจะเหมาะสมกับการเล่นซ้ำอย่างเดียวนั้นไม่เหมาะสมกับการมองทิศทางของบทเพลง โดยเฉพาะเพลงที่ทำนองไพเราะและช้าอยู่แล้ว การซ้อมซ้ำทำให้มองทิศทางของบทเพลงได้ยาก นักเปียโนควรที่จะซ้อมให้เร็วขึ้นเพื่อให้เห็นทิศทางของบทเพลงและเห็นวิธีการทำนองของบทเพลงว่าทำอย่างไรจึงเหมาะสมกับบทเพลงนั้น ๆ

มาถึงการเตรียมตัวในการแสดง Dr. Amstutz กล่าวว่า การเล่นที่ยอดเยี่ยมนั้นมาจากการเรียนรู้จากสิ่งที่ผิดพลาด จนสิ่งนั้นไม่เกิดขึ้นอีกในการแสดง ดังนั้นการซ้อมที่หลากหลาย

รูปที่ ๓ การเลือก rubato ที่โน้ตตัวใดนั้นมีผลต่อประโยคและความสั่นไหวของบทเพลง

หลายที่ไม่ยึดติดในรูปแบบเดียวและการซ้อมที่เคลื่อนไหวร่างกายด้วยความมีสติและสมาธิจะช่วยลดโอกาสผิดพลาดในการแสดงได้ นอกจากนี้ในการแสดงของนักเปียโนระดับโลกนั้น ได้ผ่านการแสดงในเวทีเล็ก ๆ มานับไม่ถ้วน รวมถึงบทเพลงในโปรแกรมมีการผสมระหว่างบทเพลงที่เคยเรียนมาแล้วและบทเพลงที่ยังไม่เคยเรียนมาก่อน การเรียนเพลงใหม่ ประสบการณ์และวิธีการมองภาพเวลาซ้อมก็ส่งผลต่อคุณภาพในการซ้อมอย่างมาก ตัวอย่างเช่น บทเพลง Mozart's Piano Sonata No. 16 in C major K. 545 ท่อนแรก ถ้าเป็นเด็กนักเรียนที่เพิ่งเคยเล่นจะรู้สึกยาก เพราะมองมือซ้าย Alberti's bass ที่ละโน้ต ไม่ได้มองเป็นคอร์ดเหมือนนักเรียนที่มีประสบการณ์มอง ผู้ที่มีประสบการณ์จะกดเป็นคอร์ดพร้อมเล่นทำนองมือขวาในการฝึกซ้อม โดย Dr. Amstutz ได้กล่าวว่า เป็นวิธีการเรียนรู้แบบมองเป็นกลุ่ม (learn in chunk) การเรียนเป็นกลุ่มสามารถ

ทำได้โดยการหยุดโน้ตบางตัวให้นานขึ้น (adding pause) หรือเปลี่ยนจังหวะ (changing rhythm) หัวข้อสุดท้ายในการบรรยายซึ่งส่วนตัวมองว่าสิ่งที่สำคัญที่สุดในกิจกรรมครั้งนี้เลย Dr. Amstutz ถามว่า เวลาเราสอนหรือเวลาแสดงนั้นประกอบด้วยความรักหรือความกลัว (Love vs. Fear) การใช้คำที่ส่งผลบวกเป็นสิ่งที่ควรทำมากกว่า การใช้คำพูดในแง่ลบ ทำให้การเรียนการสอนในห้องเป็นบรรยากาศที่น่าเรียนและมีความสุข เป็นการเปลี่ยนทัศนคติในการเรียนรู้ในห้องเรียน ทำให้การเรียนรู้เป็นไปได้อย่างดีกว่าบรรยากาศของความกลัวและความกดดัน เทคนิคอีกอย่างที่ Dr. Amstutz นำไปใช้พูดคุยก่อนการแสดงของนักเรียนประมาณ ๕ นาที ก่อนการแสดง คือ Dr. Amstutz จะถามว่า “เราอนุญาตให้ตัวเองมีความสุขในการแสดงหรือยัง?” (“Is it allowed to have fun while you play?”) และ “ใครเป็นผู้อนุญาตให้

คุณมีความสุขในการแสดง” (“Who gives permission to have fun?”) ซึ่งเป็นการทำให้นักเรียนออกจากความเครียดและความกังวลก่อนการแสดงและมีความสุขในการแสดงดนตรีของตนเอง เมื่อพลังและทัศนคติที่มีมาจากผู้แสดงก็ส่งผลให้ผู้ฟังสามารถสัมผัสได้ถึงพลังงานที่ดีและมีความสุขกับผู้แสดงร่วมกัน หลังจบการบรรยาย ผู้ร่วมกิจกรรมทุกคนได้ถ่ายรูปปรับประกาศนียบัตรจาก Dr. Amstutz และถ่ายรูปร่วมกัน แต่ละคนได้รับประสบการณ์และแนวคิดอันหลากหลายเพื่อไปปรับปรุงการฝึกซ้อมของตนเอง สำหรับครูและอาจารย์ก็ได้รับความรู้ที่เป็นประโยชน์ในการนำไปพัฒนาการเรียนการสอนและแบ่งปันให้นักเรียนเปียโนของตนเอง

๓

INTERVIEW

ฮูโต ญาดา สัจจากุล

เรื่อง:
อัสสวัณย์ สัทธีรักษ์ (Attawit Sittirak)
เจ้าหน้าที่ฝ่ายการตลาดและประชาสัมพันธ์
วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล

Interview ในครั้งนี้เราจะมาทำความรู้จักกับ ฮูโต ญาดา สัจจากุล ศิษย์เก่าจากสาขาวิชาดนตรีสมัยนิยม วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล รองชนะเลิศอันดับ ๑ เวทีการประกวด The Voice Kids Thailand 2017 และชนะเลิศ Hotwave Music Awards 2019 (วง The Satix)

แนะนำตัว

สวัสดีค่ะ ฮูโต ญาดา สัจจากุล นะคะ ชื่อเล่นชื่อฮูโต แปลว่าพลังแห่งชีวิต เป็นเด็กประกวดร้องเพลงผ่านหลายเวทีแล้วค่ะ The Voice Kids Thailand 2017 (The First Runner-Up), The Voice All Star, Hotwave Music Awards 2019 (The Winner)

เริ่มสนใจดนตรีตั้งแต่เมื่อไร

ก็คือมีคุณพ่อเป็นครูดนตรี เพราะฉะนั้นเราก็จะอยู่กับเสียงดนตรีตั้งแต่เด็ก แล้วก็ซึมซับมาเรื่อย ๆ คุณพ่อคุณแม่เล่าให้ฟังว่า ให้เราฟังเพลงตั้งแต่อยู่ในท้องเลย พอจำความได้ก็เห็นคุณพ่อเล่นกีตาร์ตลอด ดังนั้นดนตรีก็เลยอยู่ในชีวิตประจำวันโดยปริยาย แล้วก็ตอนประมาณอนุบาลสาม ประมาณ ๕ ขวบ คุณครูที่โรงเรียนชักชวนให้ไปร้องเพลงที่ห้องกระจายเสียง เพราะคิดว่าฮูโตน่าจะร้องเพลงได้ หลังจากนั้นก็เริ่มฝึกฝนการร้องเพลงมาตลอด จนตอนประถมศึกษาปีที่ ๑ ก็เริ่มประกวด

อย่างจริงจัง และบังเอิญผ่านเข้ารอบบ้าง ชนะบ้างค่ะ

ทำไมมาเรียนที่วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล

เพราะว่าไปแข่ง Hotwave Music Awards ค่ะ ตอนแรกก็สับสนอยู่เหมือนกันแล้วก็ไม่รู้ว่าจะเรียนอะไรดี เรียนละครเพลงดีหรือเปล่า พอมีพี่ชายที่เป็นลูกพี่ลูกน้องกัน เขาเป็นศิษย์เก่าอยู่ที่มหาวิทยาลัยศิลปากร หลักสูตรปัจจุบันนี้ อุปกรณ์หรือเทคโนโลยีต่าง ๆ ที่มหาวิทยาลัยมหิดลดีกว่า และเพื่อนที่ Hotwave Music Awards หลายคนก็มาเรียนที่นี่ ก็เลยเริ่มศึกษาที่นี้อย่างจริงจัง ๆ แล้วรู้สึกว่ามันเหมาะกับเราจริงเลย ก็ไม่ได้วิชาการขนาดนั้น แต่พอมาเรียนแล้วก็เข้มข้นมาก ๆ สามารถต่อยอดไปในหลากหลายสายงานได้

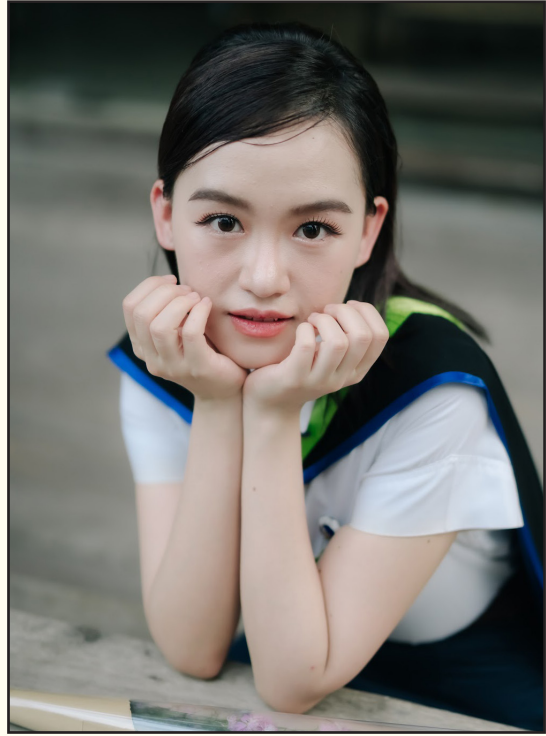
ความประทับใจที่มีต่อวิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล

ประทับใจสถานที่ สภาพแวดล้อม แล้วก็เพื่อนค่ะ เพื่อนที่เข้ามาคือแก๊ง Hotwave แล้วก็แก๊ง The Voice รู้จักกันมาจากข้างนอกก่อนแล้ว แล้วก็ที่วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล ก็เป็นที่รวมคนที่ชอบอะไรเหมือน ๆ กันมารวมกัน ที่นี่ทุกคนเก่งกันหมดเลย ทุกคนสนใจในทางดนตรีและถนัดในสิ่งที่ตัวเองชอบและสนใจ เป็นกลุ่มเพื่อนที่เข้าใจกัน สนุก สภาพแวดล้อมก็ดี เข้าไปแต่ละตึกก็

ประทับใจทุกครั้งเลย สิ่งที่ชอบที่สุดคือวิชา Perform และชอบอาจารย์ Private มาก ๆ จริง ๆ ก็ชอบทุกวิชาเพราะทุกวิชามีแก่นไม่เหมือนกันเลย รู้สึกว่าทุกวิชาเอาไปใช้ในชีวิตประจำวันได้หมด มันเชื่อมกันหมดเลย อย่างวิชา Private หนูเรียน Voice ก็จะได้ลงลึกเรื่องการร้องให้รู้อย่างลึกซึ้งและเราอยากได้เทคนิคไหนเราก็ให้อาจารย์สอน และก็อยู่กับวิชานี้ตลอด ตอนแรกเลยหนูก็บอกอาจารย์ที่สอนไปเลยว่า หนูอยากมีอาวุธมากขึ้น อยากรู้ว่าตัวเองทำอะไรได้มากกว่านี้ ทำอะไรได้มากแค่ไหน และเราก็พัฒนาแบบนี้ไปตลอด ๔ ปี แก่กันไปเป็นจุด ๆ มันคือการหาตัวตนของเราเอง พอเรามีอาวุธมากขึ้น เราก็สามารถหยิบไปใช้ได้ตลอด แล้วแต่เพลงที่ร้อง มันยิ่งยากและมันยิ่งสนุก ได้เห็นอะไรใหม่ ๆ ในสิ่งที่เราไม่คิดว่าเราทำได้ เมื่อได้ฝึกฝนแล้วเราก็สามารถทำได้จริง ๆ ในสโตนี่ใหม่

Fake Artist (Jessie J)

ตอนปี ๓ จะมีการสอบ Junior Recital ที่นักศึกษาจะต้องทำ Fake Artist ตอนปี ๓ หนูได้เรียนรู้ผลงานของ Jessie J ที่หนูเลือกเขาเพราะเพลงเขายากมาก ๆ หนูเก็บรายละเอียดของเขอย่างไรรู้สึกว่ายังเก็บไม่หมดเลยคะ ตอน Junior หนูเก็บได้แค่โครงอยู่เลย แค่ ๑ เพลงของเขามีอะไรให้เรียนรู้เยอะมาก ๆ

เสียงร้องของเขามีความไพเราะดีมาก พอฝึกไปเยอะก็มานั่งวิเคราะห์ว่าเขาจริง ๆ Jessie J ไม่ได้มีสไตล์เดียว นั่นคือประสบการณ์ที่หนูได้เรียนรู้จากเพลงของ Jessie J และในเวลานั้นมันสนุกมากสำหรับการร้องของทุก ๆ เพลงที่ได้เรียนรู้จาก Jessie J

Senior Recital

หนูชอบที่สุดเลยนะ หนูชอบเพลง “ที่คนนั้นร้องให้เธอยังไม่ว่าเลย” เพลงอื่น ๆ ถ้าถามว่าชอบไหมก็ชอบเหมือนกัน แต่เรื่องราวสุดอมตะมันคือความรู้สึก ณ ตอนนั้น และรู้สึกว่าเราร้องเกาะกับจังหวะ 68 ได้ดีกว่าเพลงอื่น ๆ และเนื้อหาของเพลงนี้มาแบบทางนัยใจ เพราะตอนนั้นเราปี ๔ มีภาวะกดดัน และทุก ๆ ก็คาดหวังว่า Recital ของหนูต้องดี ถ้าเราทำออกไปแล้วเขาผิดหวังในตัวเราละ และถ้าเขาไม่

ชอบละ ที่คนนั้นร้องให้ เขายังไม่ว่าเลยนะ เราารู้สึกว่าเราไม่ได้เก่งขนาดนั้น อย่าคาดหวังในตัวหนูขนาดนั้น ความเป็นเด็ก อารมณ์ในตอนนั้น ก็เลยออกมาเป็นเพลงนี้

ความแตกต่างระหว่าง The Voice Kids II & The Voice All Star

The Voice Kids มันคือความที่เราไม่รู้อะไรเลย หนูประกวดศิลปะ หัตถกรรมมาตลอด แต่หนูไม่เคยประกวดร้องเพลงรายการใหญ่ ๆ The Voice Kids มันใหญ่มาก ๆ สำหรับหนูในตอนนั้น หนูชอบตรงที่ทางรายการเอาเด็กผู้สมัครในรายการมาเวิร์กช็อปก่อน Blind Audition ด้วยซ้ำ ก็เลยทำให้เราได้เจอเพื่อน มันคือรายการร้องเพลงที่มาหาเพื่อนคะ บางคนก็สนิทกันมาจนถึงวันนี้ และพี่ ๆ ที่งานข้างในก็น่ารักมาก เป็นอาจารย์ที่วิทยาลัยดนตรีต่าง ๆ ให้ความฝัน

และให้โอกาสแก่เด็ก ๆ ที่เป็นผู้เข้าแข่งขัน รายการนี้เหมือนเอาเราไปเขาค่าย เป็นรายการที่สวยงามมาก ๆ เหมือนไม่ใช่การแข่งขัน คือในรายการเพื่อนช่วยเพื่อน ครูช่วยเด็ก เป็นรายการที่ทำให้เด็ก ๆ สนุกที่สุด ได้ประสบการณ์ที่หาที่ไหนไม่ได้จริง ๆ ค่ะ

ส่วน The Voice All Star รายการนี้ก็สนุกเหมือนกัน แต่ความกดดันก็จะเพิ่มขึ้น เพราะเวทีนี้พี่ ๆ ทุกคนเคยผ่านรายการ The Voice มาก่อนแล้ว ซึ่งแต่ละคนก็เคยเข้ารอบลึก ๆ มาทั้งนั้น แล้วถ้าไม่ผ่าน Blind Audition จะเกิดอะไรขึ้น มีความกังวลกันทุกคนเลยคะ เครียดมาก แต่พอผ่านรอบ Blind Audition แล้ว ก็เป็นแบบครอบครัวเหมือนเดิมเลยคะรายการนี้

ชีวิตที่เปลี่ยนไปหลังจากมีคุณรู้จัก มากขึ้นจากรายการระดับประเทศ

การที่คนรู้จักมากขึ้นหนูว่าเป็น
ปกติที่เราไปรายการระดับแบบนี้ แต่
หนูรู้สึกว่าโลกของหนูมันกว้างขึ้น โลก
ของเรามันไม่ได้อยู่แค่ในโรงเรียนอีก
แล้ว ได้เจอคนเยอะขึ้น ได้แลกเปลี่ยน
แนวคิด แลกเปลี่ยนความฝัน เจอ
อะไรใหม่ ๆ มากขึ้น ทำให้รู้ว่ามัน
ไม่ได้หยุดแค่นี้ มันสามารถไปได้อีก
ไปได้อีก และไปได้อีก

การเป็นศิลปินที่มีค่ายดูแล

การเข้าไปในค่ายเพลงก็เป็นอีก
ทางหนึ่งที่ทำให้เราได้รู้จักตัวเองมาก
ขึ้นว่าเราควรจะโฟกัสตัวเองออก
มาแบบไหน เป็นสีไหน ได้เรียนรู้การ
ประชาสัมพันธ์มากขึ้น ได้เข้าไปในสื่อ
ต่าง ๆ เพราะปกติเราไม่ได้เจอบ่อย
ขนาดนั้น และมีผู้ลงทุนในผลงานให้
เรา แต่ก็ยังเป็นประสบการณ์ค่ะ หนู
ว่าศิลปินแต่ละคนก็มีแนวทางของ

ตัวเอง และก็ต้องดูว่าศิลปินเข้ากับ
ค่ายหรือเปล่า มันก็ต้องจับคู่กันให้
ลงล็อกพอดี เพราะทุกอย่างทุกการ
ลงทุนกับศิลปินก็เป็นธุรกิจ

ฝากถึงรุ่นน้องที่วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล

เรื่องนี้หนูจะตอบเหมือนเดิมทุก
ครั้งเลย น้อง ๆ ต้องชอบเครื่องของ
ตัวเอง ต้องมี Passion กับดนตรี
สูงประมาณหนึ่ง และต้องมั่นใจว่า
คุณจะไม่เบื่อเครื่องดนตรีของตัวเอง
เพราะมันไม่ใช่ไม่ยากนะเรื่องพวกนี้
คุณจะเจอความเนิร์ดของเครื่องดนตรี
ของคุณ ของสาขาดนตรีเยอะมาก ๆ
เลย คุณต้องรู้สึกสนุกกับมัน ถ้าคุณ
อยากรู้ อยากทำแล้วมีความสุข หนู
ว่าถ้ามีความสุข มีความสุข จะทำ
อะไรก็ได้แล้ว และเอาใจมา เตรียม
สมองมาสอบก็พอ และเปิดรับทุก
อย่าง ทั้งสังคมในวิทยาลัย สังคมใน
มหาวิทยาลัย ทั้งการเรียนทุกอย่าง

มันจะทำให้เราใช้ชีวิตในวิทยาลัยของ
เราคุ่มค่าที่สุด เพราะมีทุกอย่างให้
เราแล้ว ทั้งสังคมและสถานที่

ฝากติดตามผลงาน

ติดตามเพลงที่ผ่าน ๆ มาโดยการ
ค้นหาชื่อ Hootoh ได้ทุกช่องทางเลย
ค่ะ หลัก ๆ น่าจะเป็น Instagram:
Hootohhh อัปเดตข่าวสารงานในนี้
ได้เลยค่ะ

เสียงเพลงแห่งการต่อต้าน (๑) Henriëtte Bosmans ผู้กล้าเผชิญหน้ากับนาซี

เรื่อง:
กฤตยา เชื้อมวราศาสตร์ (Krittaya Chuamwarasart)
นักข่าวอิสระ

คุณเคยคิดไหมว่า... การเดินเข้าไปในสำนักงาน Gestapo เพื่อขอชีวิตคนที่รัก ต้องใช้ความกล้าหาญมากแค่ไหน?

ลองนึกภาพดูสิ... ปี ค.ศ. ๑๙๔๔ ขณะที่กรุงอัมสเตอร์ดัมตกอยู่ใต้เงาแห่งการยึดครองของนาซี หญิงสาววัย ๔๔ ปีคนหนึ่ง เดินอย่างมั่นใจเข้าไปในตึกที่ทุกคนกลัวที่สุดในเมือง

เธอไม่ได้มาส่งรายงาน ไม่ได้มาขอเอกสาร แต่มาเพื่อทำในสิ่งที่หลายคนคิดว่าเป็นไปไม่ได้ เธอมาเจรจากับชีวิตแม่วัย ๘๓ ปีของเธอ ที่เพิ่งถูกจับตัวไปยังค่าย Westerbork ซึ่งทุกคนรู้ดีว่าเป็นจุดสุดท้ายก่อนถูกส่งไป Auschwitz

สิ่งที่หลายคนคิดว่าเป็นไปไม่ได้เกิดขึ้น ๕ วันหลังจากนั้น - แม่ของเธอได้รับการปล่อยตัว!

หญิงสาวผู้กล้าหาญคนนั้นชื่อ **Henriëtte Bosmans** นักประพันธ์เพลงและนักเปียโนชาวดัตช์ ผู้ใช้ดนตรีเป็นอาวุธต่อสู้ในยุคมืดมิดที่สุดของประวัติศาสตร์ และเรื่องราวของเธอจะทำให้เราเข้าใจว่า บางครั้งการต่อสู้ที่ยิ่งใหญ่ที่สุดไม่ได้เกิดจากสนาามรบ แต่เกิดจากความรักของคนธรรมดา ๆ คนหนึ่ง

ก่อนที่โลกจะมืดมิด: เด็กสาวที่เกิดมาเพื่อดนตรี

เรื่องราวของ Henriëtte Hilda

Bosmans (1895-1952) เริ่มต้นอย่างโศกนาฏกรรม บิดาของเธอชื่อ Henri เป็นนักเชลโล่ประจำวง Amsterdam Concertgebouw Orchestra แต่เสียชีวิตเมื่อเธออายุเพียง ๖ เดือน ทิ้งให้แม่สาววัยชรา Sara Bosmans-Benedicts ต้องเลี้ยงลูกมาคนเดียว

แต่ Sara ไม่ใช่แม่ธรรมดา เธอเป็นครูสอนเปียโนที่มีชื่อเสียง และที่นั่นที่สุดคือ เธอเคยเล่นเปียโนคู่กับ Brahms นักประพันธ์เพลงในตำนาน! ลองคิดดูสิว่าการได้เรียนดนตรีกับคนแบบนี้จะทำให้ลูกเก่งขนาดไหน

และก็เป็นไปตามคาด พรสวรรค์

Henriëtte Bosmans และ Frieda Belinfante

ของ Henriëtte ปรากฏตัวเร็วมาก อายุ ๑๗ ปี เธอขึ้นเวทีกับ Utrecht Municipal Orchestra แล้ว อายุ ๑๘ ปี เล่น Mozart Piano Concerto No. 15 ได้อย่างสง่างาม พออายุ ๒๑ ปี ก็แสดงร่วมกับวง Concertgebouw เล่น Beethoven Piano Concerto No. 4 จนนักวิจารณ์หนังสือพิมพ์ ต้องเขียนชื่นชมว่า

“ฉลาด มีสัญชาตญาณ มีทักษะทางดนตรีที่บริสุทธิ์ มีชีวิตชีวา และสูงส่ง”

ในยุคที่ผู้หญิงยังไม่ค่อยได้รับการยอมรับในวงการดนตรี การที่เธอได้รับคำชื่นชมแบบนี้แสดงว่าทักษะและความสามารถของเธอไม่ธรรมดา

เรื่องรักที่ซับซ้อน: เมื่อหัวใจไม่อยู่ในกรอบ

Henriëtte มีชีวิตรักที่ไม่ธรรมดา เธอเป็นไบเซ็กชวลในยุคที่สังคมยังไม่เปิดกว้าง และมีเรื่องรักสองเรื่องที่เปลี่ยนแปลงชีวิตเธอไปตลอดกาล

ความรักครั้งแรก คือ Frieda Belinfante นักเชลโลสาวที่ต่อมากลายเป็นวาทยกรและนักต่อสู้ในขบวนการต่อต้านนาซี Henriëtte ประพันธ์ Concertstuk for Cello and Orchestra (1934) และอุทิศให้ Frieda แสดงให้เห็นว่าความรักสามารถสร้างแรงบันดาลใจให้เกิดศิลปะทั้งดงามได้

Frieda เองก็รู้สึกเช่นเดียวกัน เธอเขียนถึง Henriëtte ว่า “เพื่อนที่ดีที่สุด แฟนสาวของฉัน... ฉันชื่นชมอย่างสูงต่อหญิงสาวผู้วิเศษและงดงามคนนี้”

ความรักครั้งที่สอง คือ Francis Koene นักไวโอลินและคอนเสิร์ตมาสเตอร์ของ Dresden State Opera หนุ่มหล่อที่เธอหมั่นหมายในปี ค.ศ. ๑๙๓๔ ชีวิตดูจะสมบูรณ์แบบ... แต่แล้วโชคชะตาก็เล่นตลกอีกครั้ง Francis เสียชีวิตด้วยเนื้องอกในสมองเพียงปีเดียวหลังจากหมั้นกัน

“เหมือนบางส่วนของฉันตายไป” เธอเล่าถึงความรู้สึกหลังจากสูญเสีย Francis

ความเศร้าโศกนี้ทำให้ Henriëtte เข้าใจดีว่าการสูญเสียคนรักเจ็บปวดแค่ไหน และอาจเป็นเหตุผลที่ทำให้เธอกล้าเสี่ยงทุกอย่างเพื่อช่วยแม่ในภายหลัง

Francis Koene คู่หมั้นผู้ล่วงลับ

เมื่อความมืดมิดมาเยือน: ศิลปินใต้เงาความอยุติธรรม

ปี ค.ศ. ๑๙๔๐ เนเธอร์แลนด์ตกอยู่ภายใต้การปกครองของนาซี และชีวิตของ Henriëtte ก็เปลี่ยนไปในทันที ถ้าเคยคิดว่าการเป็นศิลปินนั้นปลอดภัยจากการเมือง อาจจะต้องเปลี่ยนความคิดแล้ว

ปี ค.ศ. ๑๙๔๑ ชาวยิวถูกบังคับให้ลงทะเบียน Henriëtte และแม่ Sara ต้องใส่ชื่อในบัญชีที่ไม่มีใครอยากอยู่ ต่อมาในปี ค.ศ. ๑๙๔๒ เธอและแม่ต้องย้ายมาอยู่อัมสเตอร์ดัม ติดเครื่องหมายดาวเดวิดเมื่อออกนอกบ้าน และถูกห้ามแสดงในที่สาธารณะ เหมือนกับว่าดนตรีของเธอกลายเป็นสิ่งผิดกฎหมายไปเสียแบบนั้น

แล้วที่แย่ที่สุดก็คือ นักดนตรีชาวยิวถูกบังคับให้ลงทะเบียนกับ Nederlandse Kultuurkamer (หอวัฒนธรรมแห่งเนเธอร์แลนด์) ขององค์กรนาซี หากไม่ลงทะเบียน ก็ไม่สามารถแสดงได้

Henriëtte ทำอะไรรู้ไหม?

เธอเลือกที่จะปฏิเสธ!

การตัดสินใจนี้หมายความว่าอาชีพที่เธอสร้างมาต้องหยุดชะงัก แต่เธอยอมเสียทุกอย่างแทนที่จะร่วมมือกับศัตรู

Black Evenings: เมื่อดนตรีต้องซ่อนตัวในความมืด

การปฏิเสธเข้าร่วมองค์กรของนาซี หมายความว่า Henriëtte ไม่สามารถแสดงในที่สาธารณะได้ รายได้

หมดไป อาชีพที่เธอรักล่มสลาย เธอจะอย่างไรดี?

แต่ Henriëtte ไม่ใช่คนยอมแพ้ง่าย ๆ เธอหันไปเล่นในงานที่เรียกว่า “Black Evenings” หรือคอนเสิร์ตลับในบ้านส่วนตัว ซ่อนตัวจากสายตา นาซี

อาจฟังดูเหมือนเป็นแค่การหาเลี้ยงชีพ แต่จริง ๆ แล้วมันมากกว่านั้น มันคือการต่อต้านอย่างเงียบ ๆ การปฏิเสธที่จะปล่อยให้นาซีทำลายศิลปะ การยืนยันว่าดนตรีไม่ได้เป็นของใครคนเดียว

ลองคิดว่าคนที่มาฟังต้องเสียงแคไหน และเธอก็เสียงแคไหน ถ้าถูกจับได้ ทุกคนในห้องนั้นอาจถูกส่งไปค่ายกักกัน

แต่เธอยังคงเล่นต่อไป เพราะ

เธอเชื่อว่า ในยามที่โลกเต็มไปด้วย ความชั่วร้าย ศิลปะและความงดงาม ต้องมีที่ยืน

“Henriëtte คือพลังขับเคลื่อนที่ แท้จริง เธอไม่เคยยอมแพ้ ยืนหยัดในสิ่งที่ตนเองเชื่ออย่างมุ่งมั่น” Gemma Rosefield นักเชลโลสมัยใหม่ที่เล่นผลงานของ Henriëtte เคยให้สัมภาษณ์ไว้

วันที่กำหนดชะตากรรม: เมื่อความรักต้องเผชิญหน้ากับความชั่วร้าย

ต้นปี ค.ศ. ๑๙๔๔ สิ่งที่ Henriëtte กลัวที่สุดในชีวิตก็เกิดขึ้น... Sara แม่วัย ๘๓ ปีของเธอ ถูก Gestapo จับตัวไป

ลองนึกภาพดูสิ คุณแม่ที่เลี้ยงเธอมาตั้งแต่เด็ก สอนเธอเล่นเปียโน เป็นทั้งแม่และครู และเป็นคนเดียวที่เหลืออยู่ในครอบครัว ถูกลากตัวไป โดยคนที่ไม่มีความเมตตา

ค่าย Westerbork ที่แม่ถูกส่งไป ไม่ใช่จุดหมายปลายทาง แต่เป็น “ห้องรอความตาย” ที่ทุกคนรู้ดีว่าเป็นจุดพักก่อนถูกส่งต่อไป Auschwitz-Birkenau และ Sobibor สถานที่ที่ไม่มีใครกลับมา

Henriëtte รู้ดีว่าเธอมีเวลาไม่มากนัก เธอต้องทำอะไรสักอย่าง แต่ทำอะไรได้ล่ะ? เธอเป็นแค่นักดนตรีหญิงคนหนึ่ง ไม่มีอำนาจ ไม่มีเงิน ไม่มีอะไรเลยนอกจากความรักที่มีต่อแม่

แล้วเธอก็ตัดสินใจทำในสิ่งที่คนส่วนใหญ่คิดว่าเป็นการฆ่าตัวตาย

เธอเดินเข้าไปในสำนักงานใหญ่ของ Gestapo ในอัมสเตอร์ดัม

ห้องที่ใคร ๆ ก็หวาดกลัว

ลองนึกภาพ... นักเปียโนหญิงวัยเกือบ ๕๐ เดินเข้าไปในตึกที่ทุกคนในเมืองกลัว เข้าไปในห้องที่เต็มไปด้วย

ด้วยผู้ชายในเครื่องแบบนาซี ผู้ชายที่ตัดสินชีวิตความตายของคนอื่น เหมือนเป็นเรื่องธรรมดา

เธอไม่ได้มาด้วยกำลังทหาร ไม่ได้มาด้วยเงินติดสินบน มาเพียงลำพังด้วยความกล้าหาญที่เกิดจากความรัก

ไม่มีใครรู้ว่าเธอพูดอะไรกับเจ้าหน้าที่นาซี ไม่มีใครรู้ว่าเธอใช้คำพูดแบบไหน ขอร้อง ข่มขู่ หรือประชดประชัน

ที่เราารู้คือ เธอยังไม่ยอมแพ้ เธอไปขอความช่วยเหลือจาก Willem Mengelberg วาทยกรชื่อดังของ Concertgebouw Orchestra ด้วย อาจเป็นเพราะเธอหวังว่าชื่อเสียงของเขาจะช่วยให้

แล้วสิ่งที่ไม่น่าเชื่อก็เกิดขึ้น... ๕ วันต่อมา Sara ได้รับการปล่อยตัว กลับอัมสเตอร์ดัม

ปาฏิหาริย์หรือความกล้าหาญ?

เหตุการณ์นี้ยังคงเป็นปริศนาอยู่ จนทุกวันนี้ Helen Metzelaar ผู้เขียนชีวประวัติของ Henriëtte บอกว่าเธอค้นคว้ามาหลายปีแล้ว แต่หาหลักฐานที่ชัดเจนได้เพียงแหล่งเดียว รวมถึงจดหมายขอคุณที่ส่งถึง Mengelberg

แต่รู้ไหม? บางทีเราไม่จำเป็นต้องรู้รายละเอียดทุกอย่าง สิ่งที่สำคัญกว่าคือ ความกล้าหาญอันไม่เปลี่ยนแปลงของหญิงคนหนึ่ง ที่เสี่ยงชีวิตเพื่อคนที่เธอรัก

อย่าลืมว่า Henriëtte เองก็ไม่ปลอดภัย ในฐานะที่เธอเป็นลูกสาวจากการแต่งงาน “แบบลูกครึ่ง” ตามที่นาซีเรียก แม้เธอจะไม่ได้ปลอดภัยนัก แต่เธอยังคงเลือกที่จะต่อสู้

หลังพายุผ่านพ้น: เมื่อเสียงเพลงกลับมาดังอีกครั้ง

เมื่อสงครามสิ้นสุด จิตวิญญาณสร้างสรรค์ของ Henriëtte ที่ถูกกดขี่มาหลายปีก็ระเบิดออกมาอย่างรุนแรง

“การกดขี่ถูกบดขยี้และอิสรภาพได้เริ่มต้นขึ้น” เธอเขียนคำเหล่านี้ลงในเพลง “Daar Komen de Canadezen” (นี่คือชาวแคนาเดียนที่มาแล้ว) เพื่อฉลองการปลดปล่อย

เธอได้เล่นเปียโนอย่างเปิดเผยอีกครั้ง ได้ประพันธ์เพลงโดยไม่ต้องกลัว ได้แสดงความรู้สึกผ่านดนตรี โดยไม่ต้องซ่อนตัวอีกต่อไป

เธอยังแต่งเพลง “Lead, Kindly Light” นำข้อความอันเต็มไปด้วยความหวังของ Cardinal Newman มาแต่งทำนอง เป็นเพลงที่สะท้อนความรู้สึกของคนที่ผ่านมาความมืดมิดมาแล้วและได้เห็นแสงสว่างอีกครั้ง

ยุคแห่งบทเพลง: เมื่อชีวิตเริ่มต้นใหม่

ช่วงหลังสงครามกลายเป็น “ยุคแห่งบทเพลง” ของ Henriëtte เธอพบกับ Noémie Pérugia นักร้องเมซโซซาวฝรั่งเศส และรู้สึกเหมือนได้พบเพื่อนทางใจ เธออุทิศเพลง ๑๑ เพลงจากทั้งหมด ๒๕ เพลงที่เธอประพันธ์ขึ้นให้แก่ Noémie

เธอยังได้รู้จักกับ Benjamin Britten นักประพันธ์เพลงชาวอังกฤษ ที่มีชื่อเสียง แม้ว่าความสัมพันธ์จะดูเป็นไปทางเดียวก็ตาม เธอส่งไข่และช็อกโกแลตให้เขา (ของหายากในยุคหลังสงคราม) และสารภาพว่ารู้สึกเหมือนเขาเป็นลูกชายของเธอ

บางทีมันอาจเป็นเพราะเธอไม่เคยมีลูก หรือบางทีก็เป็นเพราะเธอต้องการความอบอุ่นของครอบครัว หลังจากผ่านช่วงเวลาที่ย่ำแย่มา

บทสุดท้าย: มรดกที่ยังคงดังก้อง

ปี ค.ศ. ๑๙๕๑ Henriëtte ได้รับการสถาปนาเป็นอัศวินในราชสำนัก Orange Nassau การยอมรับอย่างเป็นทางการในสิ่งที่เธอทำเพื่อประเทศ แต่ขณะนั้นเธอป่วยเป็นมะเร็งกระเพาะอาหารแล้ว

หลังการแสดงครั้งสุดท้ายร่วมกับ Pérugia ในเดือนเมษายน ค.ศ. ๑๙๕๒ เธอเสียชีวิตที่อัมสเตอร์ดัม วันที่ ๒ กรกฎาคม ในวัยเพียง ๕๖ ปี เร็วเกินไปสำหรับคนที่มียุทธเวรมากมายขนาดนี้

การกลับมาของผลงาน: เมื่อคนรุ่นใหม่ค้นพบสมบัติที่ถูกลืม

นานหลายทศวรรษที่ผลงานของเธอถูกลืม เหมือนกับนักประพันธ์เพลงหญิงหลายคนในประวัติศาสตร์ จนกระทั่งปี ค.ศ. ๒๐๑๘ Concertgebouw จึงตื่นตัวขึ้นและกลับไปจัดแสดงผลงานของเธออีกครั้ง

ปี ค.ศ. ๒๐๒๒ Vesko Eschkenazy คอนเสิร์ตมาสเตอร์ของ Concertgebouw ได้เล่น Concerstuk ของเธอในคอนเสิร์ต ๓ ครั้ง และผู้ชมต่างตื่นตาตื่นใจกับความมั่งคั่งของดนตรีที่พวกเขาไม่เคยรู้จัก

Gemma Rosefield นักเชลโลที่เล่นผลงานของ Henriëtte มาหลายปีแล้ว เผยว่า

“ผู้คนต่างซาบซึ้งกับดนตรีนี้ อย่างไม่น่าเชื่อ เธอมีความสามารถที่จะเข้าถึงหัวใจคุณได้ทันที มันเป็นดนตรีที่เข้าถึงคนทั่วไปได้ เธอรู้ว่าสิ่งที่เธอเขียนมีความหมาย”

บทเรียนจากหญิงคนหนึ่งที่ไม่ยอมแพ้

เรื่องราวของ Henriëtte Bosmans ทำให้เราเห็นหลายสิ่ง

หลายอย่าง...

ศิลปะไม่เพียงแต่สะท้อนสังคม แต่สามารถเปลี่ยนแปลงสังคมได้ การปฏิเสธเข้าร่วมองค์กรของนาซี และการเล่น Black Evenings ฟังดูเหมือนเรื่องเล็ก แต่จริง ๆ แล้ว มันคือการต่อต้านอย่างแท้จริง การยืนยันว่าความมั่งคั่งไม่ควรถูกควบคุมโดยผู้มีอำนาจ

ความรักมีพลังที่เหนือกว่าความกลัว การเสี่ยงชีวิตเพื่อช่วยแม่ ไม่เพียงแต่แสดงถึงความกล้าหาญ แต่ยังเป็นการยืนยันว่า ในโลกที่เต็มไปด้วยความเกลียดชัง ความรักยังคงเป็นพลังที่แข็งแกร่งที่สุด

การต่อต้านไม่จำเป็นต้องดังก้อง Black Evenings อาจไม่เป็นที่รู้จักเหมือนการต่อสู้ด้วยอาวุธ แต่การรักษาศิลปะไว้ในยุคมืดมืดก็เป็นการต่อสู้เช่นกัน บางครั้งการทำสิ่งเล็ก ๆ ด้วยความมุ่งมั่นอาจสำคัญกว่าการทำสิ่งใหญ่ ๆ ด้วยความไม่แน่ใจ

ผู้หญิงคนหนึ่งสามารถเปลี่ยนแปลงได้ ในยุคที่ผู้หญิงยังไม่ได้รับการยอมรับในหลายด้าน Henriëtte แสดงให้เห็นว่าความกล้าหาญไม่ได้จำกัดเพศ การต่อสู้เพื่อสิ่งที่ถูกต้องเป็นหน้าที่ของทุกคน

ในยุคที่เราเผชิญกับความขัดแย้งและการแบ่งแยกอยู่ทุกวัน เรื่องราวของหญิงคนหนึ่งที่ได้เดินเข้าไปในสำนักงาน Gestapo เพื่อขอชีวิตแม่ เดือนเรายังหลายสิ่งหลายอย่าง เดือนเรารู้ว่า บางครั้งการต่อสู้ที่ยิ่งใหญ่ที่สุดไม่ใช่การต่อสู้เพื่อโลก แต่เป็นการต่อสู้เพื่อคนที่เรารัก

เดือนเรารู้ว่า ในโลกที่เต็มไปด้วยเสียงดัง เสียงเพลงเงียบ ๆ จากใจคนธรรมดา ๆ อาจสำคัญกว่าเสียงโฆษณาชวนเชื่อจากผู้มีอำนาจ

เดือนเรารู้ว่า ความกล้าหาญไม่ได้มาจากการไม่กลัว แต่มาจากการทำในสิ่งที่ถูกต้องแม้จะกลัว

และที่สำคัญที่สุด เดือนเรารู้ว่า เมื่อเราต่อสู้ด้วยความรัก ด้วยศิลปะด้วยความกล้าหาญที่เกิดจากใจ เรา ก็สามารถสร้างปาฏิหาริย์ขนาดเล็ก ที่เปลี่ยนแปลงทุกอย่างได้

นี่อาจเป็นมรดกที่แท้จริงของ Henriëtte Bosmans ไม่ใช่แค่บทเพลงที่งดงาม แต่เป็นบทเรียนชีวิตที่บอกเราว่า ในโลกที่มืดมิด เราทุกคนสามารถเป็นแสงสว่างเล็ก ๆ ให้กันและกันได้

ที่มา

<https://interlude.hk/henriette-bosmans-how-did-this-half-jewish-composer-survive-the-holocaust/>
<https://www.classical-music.com/features/composers/henriette-bosmans>
<https://newmusicnow.nl/ontdek/playList/the-legacy-of-henriette-bosmans>
<https://trptk.com/composers/henriette-bosmans/>
<https://resources.huygens.knaw.nl/vrouwenlexicon/lemmata/data/Bosmans>
<https://www.bbc.co.uk/programmes/m0014ys6>
<https://donemus.nl/composer/henriette-bosmans/>

Yamaha Acoustic Instruments

B **Bösendorfer**
DER KLANG, DER BERÜHRT

 YAMAHA
Live with Music

 th.yamaha.com   YamahaMusicThailand

“A true **victory**
is a victory over **oneself.**”

A. Jutanugarn

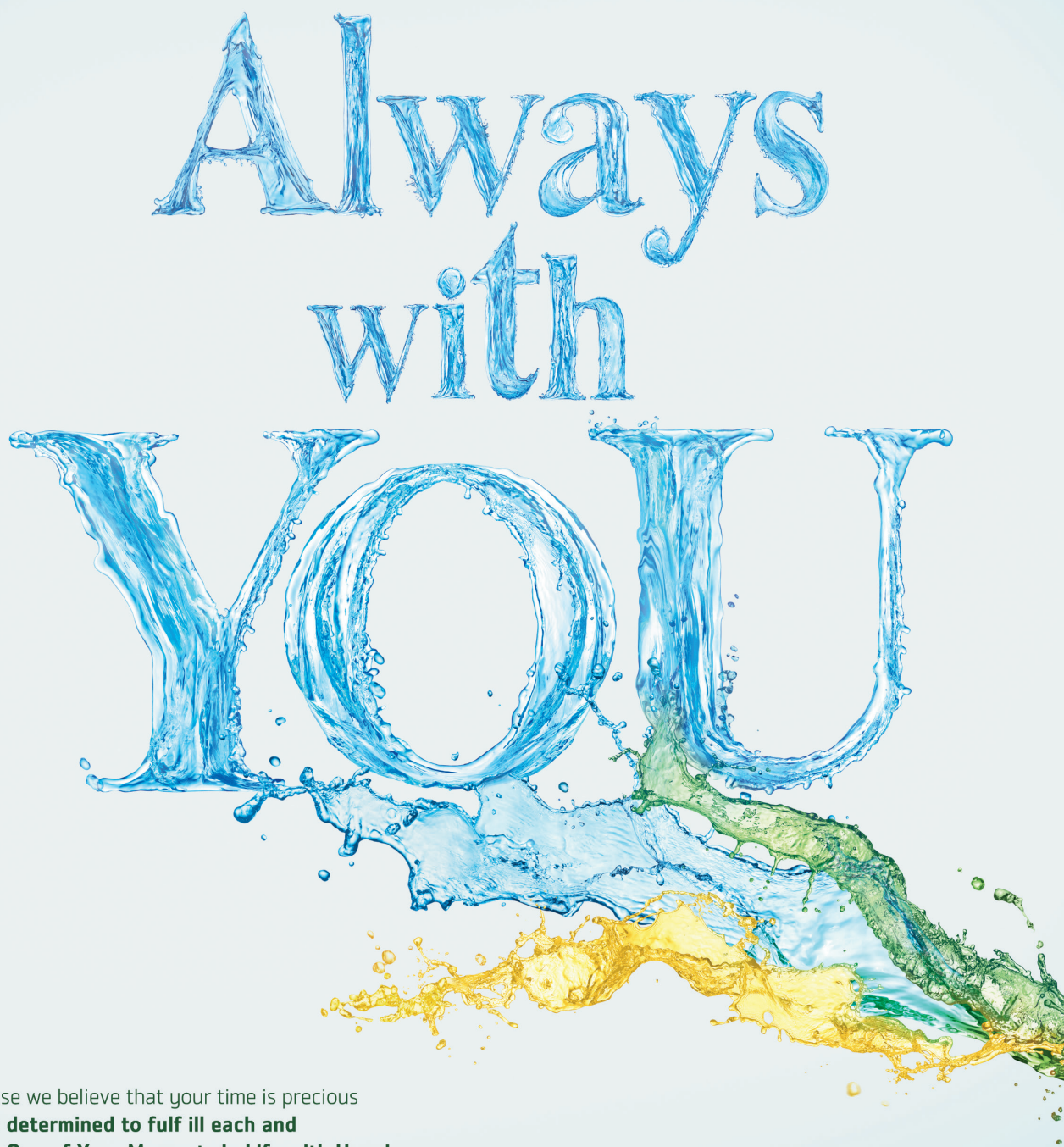
SCG congratulates **Pro May-Ariya Jutanugarn**
The winner of LPGA Championships

www.scg.co.th

Always with YOU

Because we believe that your time is precious
**We're determined to fulfill each and
Every One of Your Moments in Life with Happiness**

 [thaibev](#) | www.thaibev.com

MEMBER OF
**Dow Jones
Sustainability Indices**

In Collaboration with RobecoSAM

Member of DJSI Emerging Markets
Category - Food, Beverage & Tobacco
Industry Group

ThaiBev
